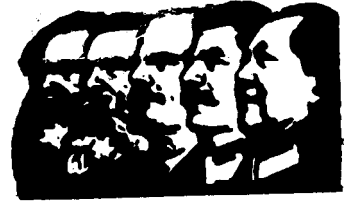

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΔΕΥΤΕΡΑ 6 ΑΠΡΙΛΗ 1998 ΑΡ.ΦΥΛ. 302 ΔΡΧ. 200

ΕΛΛΗΝΕΣ-ΑΛΒΑΝΟΙ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ

Η πολιτική της ανοιχτής παράνομης μετανάστευσης που προώθησαν για χρόνια οι ρωσόφιλοι με επικεφαλής τον ΣΥΝ, πολιτική που υιοθέτησε σύσσωμη η αστική τάξη, ιδιαίτερα η μικρή και η μεσαία, για να εξασφαλίσει φτηνή εργατική δύναμη, άρχισε να αποδίδει.

Στη χώρα έχει εγκατασταθεί για τα καλά η πρώτη προϋπόθεση του μαζικού ρατσισμού, η ξενοφοβία. Η διάσπαση του λαού ανάμεσα σε Έλληνες και ξένους, ιδιαίτερα τους Αλβανούς, είναι γεγονός.

Ο σοσιαλφασισμός έχει φτιάξει τώρα το κατάλληλο κοινωνικό και ιδεολογικό υπόστρωμα το απαραίτητο για την ανάπτυξη ενός μαζικού φασιστικού κόμματος. Ο ελληνικός εθνορατσισμός και η “πολιτιστική του υπεροχή” ετοιμάζεται να πάρει σάρκα και οστά απέναντι στον συγκεκριμένο “εγκληματία και παρακατιανό μετανάστη”.

Οι ρωσόφιλοι καθώς και οι φιλελεύθεροι και μερικοί αφελεείς δημοκράτες από πίσω τους, που δεν έχουν καταλάβει τίποτα από το τερατώδες σχέδιο των πρώτων, προσπαθούν να υπερασπίσουν την πολιτική της ελεύθερης και μαζικής εισαγωγής φτηνής εργατικής δύναμης με την κλασική μέθοδο της άρνησης των γεγονότων. Το βασικό γεγονός που αρνούνται, το γεγονός κλειδί είναι η τρομακτικά αυξημένη εγκληματικότητα των μεταναστών, κυρίως των Αλβανών, σε σχέση με το συνολικό ύψος της εγκληματικότητας. Πάντα επιχειρούν, αντίθετα με την εμπειρική πραγματικότητα, όπως τη βιώνει όλος ο πληθυσμός της χώρας, να αποδείξουν ότι η εγκληματικότητα των Αλβανών αντιστοιχεί ακριβώς στον αριθμό τους στο σύνολο του πληθυσμού. Για να το πετύχουν αυ-

τό κάνουν το εξής στατιστικό τέχνασμα: Προσθέτουν όλα τα ποινικά αδικήματα, μικρά και μεγάλα στο σύνολο της χώρας

και μοιράζουν αυτά τα αδικήματα ανάμεσα σε ντόπιους και μετανάστες. Και πάντα βρίσκουν ότι οι αναλογία αδικημάτων ανά κατηγορία ανάμεσα σε ντόπιους και μετανάστες είναι ίδια ή περίπου η ίδια.

Το κόλπο έγκειται στο εξής: Οι μετανάστες, βασικά οι Αλβανοί και οι υπόλοιποι μετανάστες από τις πρώην ανατολικές χώρες, δεν εμπλέκονται σε δεκάδες συνηθισμένα αδικήματα στα οποία εμπλέκονται οι παλιότεροι κάτοικοι της χώρας και τα οποία προϋποθέτουν ένταξη στην γενικότερη κοινωνική ζωή, όπως για παράδειγμα οι απάτες, οι πλαστο-

γραφίες, τα ναρκωτικά. Σε άλλα πάλι εγκλήματα, που συχνά είναι συστηματικού χαρακτήρα, όπως είναι οι ανθρωποκτονίες, οι Αλβανοί εμπλέκονται περισσότερο αλλά όχι σε πάρα πολύ μεγαλύτερο βαθμό από την αναλογία τους στο συνολικό πληθυσμό. Όμως στο έγκλημα της ληστείας που αντιστοιχεί ακριβώς σε εκείνη τη δραστηριότητα που γεμίζει τις μάζες με φόβο και έρχεται στην εμπειρική τους γνώση, το ποσοστό των Αλβανών είναι συντριπτικό: στον πίνακα με τις υπηκοότητες των διαπιστωθέντων δακτυλοσκοπικά δραστών ληστειών ανάμεσα στις 1-1-97 έως τις 30-9-97 οι Έλ-

ληνες έχουν διαπράξει 1.020 ληστείες δηλαδή ποσοστό 32,16%, οι Αλβανοί 970 ληστείες ποσοστό 30,58%, οι Ρουμάνοι 488 ληστείες ποσοστό 15,38% οι Ρώσοι 276 ληστείες ποσοστό 8,70%, οι Γιουγκοσλάβοι 89 ποσοστό 2,80% (Ελευθεροτυπία, 14 Μάρτη '98). Αυτά τα στοιχεία είναι από τη Διεύθυνση εγκληματολογικών ερευνών της Αστυνομίας.

Ακόμα και αν δεχτεί κανείς ότι υπάρχει προκατάληψη στις αστυνομικές έρευνες και στη διαπίστωση της εθνικότητας του δράστη τα νούμερα είναι συντριπτικά. Η γενική εικόνα

συνέχεια στη σελ. 4

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ

ΛΙΩΝΟΥΝ ΤΟΥΣ

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΓΙΑ ΝΑ

ΑΓΟΡΑΣΟΥΝ ΟΠΛΑ

Το σοσιαλφασιστικό μπλοκ δεν θα μπορούσε να βρει καλύτερο σύμμαχο από τον Μαντέλη και το νομοσχέδιό του για τη λεγόμενη εξυγίανση της Ολυμπιακής. Γιατί το νομοσχέδιο αυτό, όχι μόνο χτυπάει κατακέφαλα τους εργαζόμενους χωρίς να δίνει διέξοδο ανάπτυξης, αλλά ακόμα για-

τί δίνει έτσι τη δυνατότητα στο ψευτοΚΚΕ να κάνει τη μεγαλύτερη δυνατή συσπείρωση, στη σαμποταριστική του προσπάθεια να ανατρέψει κάθε εκσυγχρονισμό, συνολικότερα μέσα στο χώρο των ΔΕΚΟ.

Από πολιτική άποψη η κυριαρχία των ΔΕΚΟ και ευρύτερα του

κράτους μέσα στην οικονομία, εκφράζει την ενότητα του κρατικού σοβινιστικού τμήματος της αστικής τάξης, με τη διεφθαρμένη κρατική γραφειοκρατία που αναπτύχθηκε σαν κύριος σαμποταριστικός παράγοντας από το σοσιαλφασιστικό μπλόκ κάτω από την αρχηγία του Α. Παπαν-

δρέου.

Αυτή η διεφθαρμένη κρατική γραφειοκρατία, μια από τις πιο καθυστερημένες δηλαδή πλευρές της ελληνικής κοινωνίας, που χτύπησε με κάθε τρόπο την βιομηχανική ανάπτυξη της χώρας

συνέχεια στη σελ. 2

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ

συνέχεια από τη σελ. 1

κρατική ή ιδιωτική, είναι και ο κύριος υπεύθυνος για την σημερινή κατάσταση της Ολυμπιακής.

Καμιά προσπάθεια εκσυγχρονισμού δεν μπορεί να είναι πραγματική αν δεν δίνει χτυπήματα, αν δηλαδή δεν ανατρέπει την κυριαρχία αυτής της κρατικής, κομματικής και συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Και εδώ χρειάζεται πολιτικά μιά γραμμή διαχωρισμού ανάμεσα σε πλευρές της κρατικής σοβινιστικής αστικής τάξης, που εκφράζεται ιδιαίτερα από τις ομάδες Τσοχατζόπουλου (που τώρα έχει περάσει με τη Ρωσία) και Αρσένη μέσα στο ΠΑΣΟΚ, από το σοσιαλφασιστικό μπλοκ που με επικεφαλής το ψευτοΚΚΕ χρησιμοποιεί τη γραφειοκρατία για τη διάλυση ολόκληρης της οικονομίας της χώρας.

Το νομοσχέδιο του Μαντέλη χτυπώντας κατά κύριο λόγο και αποκλειστικά τους εργαζόμενους της Ολυμπιακής, δίνει την δυνατότητα στο ψευτοΚΚΕ να εμφανίζεται σαν ο κύριος φιλεργατικός πόλος της σύγκρουσης κι έτσι να μπορεί να χρησιμοποιεί πολιτικά τις αντιστάσεις μέσα στο ΠΑΣΟΚ.

Στόχος του ψευτοΚΚΕ σήμερα είναι να βάλει φραγμό σε κάθε προσπάθεια διαλόγου, δηλαδή σε κάθε προσπάθεια να βρεθεί λύση στο πρόβλημα της Ολυμπιακής και μέσα από μακρόχρονες "αγωνιστικές" κινητοποιήσεις να οδηγήσει τα πράγματα σε αδιέξοδο, δηλαδή στην ουσιαστική διάλυση και στο κλείσιμο της Ολυμπιακής.

Το νομοσχέδιο του Μαντέλη και ο τρόπος που πήγε να κατατεθεί του δίνει όλες τις δυνατότητες για κάτι τέτοιο σε εκπληκτικό βαθμό.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ

Την 1η του Ιούλη απελευθερώνονται οι αεροπορικές συγκοινωνίες στην Ευρώπη, πράγμα που σημαίνει ότι ο ανταγωνισμός θα γίνει ακόμα πιο σκληρός ανάμεσα στις αεροπορικές εταιρίες. Ήδη όλες οι μεγάλες ευρωπαϊκές εταιρίες έχουν ετοιμαστεί γι' αυτή την αλλαγή και έχουν δημιουργήσει ισχυρές συμμαχίες ανάμεσά τους για να επιβιώσουν σε αυτόν τον ανταγωνισμό.

Η Ολυμπιακή όχι μόνο βρίσκεται μόνη, αλλά κατά γενική ομολογία είναι σε αποδιοργάνωση και με χρέη σήμερα πάνω από 500 δις. δραχμές.

Κανένας άνθρωπος που θέλει τη διατήρηση της Ολυμπιακής δεν μπορεί να ισχυριστεί πως με αυτή την κατάσταση μπορεί να επιβιώσει στον νέο οξυμμένο ανταγωνισμό.

Το ζήτημα είναι ποιος έχει την ευθύνη για αυτή την κατάσταση.

Ο Μαντέλης και η κυβέρνηση που τον καλύπτει, ισχυρίζονται πως γι' αυτό φταίνει τα μεγάλα προνόμια των εργαζομένων που βαρύνουν την Ολυμπιακή με τεράστια έξοδα. Και κατά συνέπεια το φάρμακο είναι το χτύπημα αυτών των προνομίων.

Έτσι με το νομοσχέδιο γίνεται μια προσπάθεια να χτυπηθεί ο μισθός των εργαζομένων με τους εξής τρόπους: Από τη μια με την κατάργηση του επιδόματος τροφής και το πάγωμα των αυξήσεων μέχρι το τέλος του 2000 και από την άλλη με την αύξηση του χρόνου απλήρωτης εργασίας.

Σύμφωνα με στοιχεία που δημοσιεύτηκαν στις εφημερίδες η κυβέρνηση υπολογίζει πως μέσα απ' αυτή την συνολική μείωση του μισθού των εργαζομένων θα μειώσει το έλλειμμα γύρω στα 35 δις. Αυτό σημαίνει ότι κατά μέσο όρο κάθε εργαζόμενος θα χάσει γύρω στα 5 εκ. δραχμές. Έχουμε δηλαδή να κάνουμε με μια τρομαχτική μείωση του συνολικού μισθού των εργαζομένων.

Ας δούμε όμως τις πραγματικές αιτίες της υπερχρέωσης της Ολυμπιακής.

Υπάρχει ένα στοιχείο που από μόνο του ανατρέπει την επιχειρηματολογία του Μαντέλη.

Το 1976 πριν την κρατικοποίηση της Ολυμπιακής, η εταιρεία απασχολούσε 7.560 εργαζόμενους και μετέφερε στην ίδια χρονιά 3,5 εκ. επιβάτες έχοντας σημαντικά κέρδη.

Το 1997 η Ολυμπιακή απασχολεί 7.200 εργαζόμενους, ενώ στην ίδια χρονιά μετέφερε 7 εκ. επιβάτες.

Αυτό σημαίνει πως αυτό που έχει γίνει πραγματικά είναι η αύξηση της παραγωγικότητας των εργαζομένων και ιδιαίτερα του χρόνου εργασίας, ο οποίος είναι σήμερα ο μεγαλύτερος από τον μέσο όρο των αεροπορικών εταιρειών της Ε.Ε.

Το πρώτο έλλειμμα της Ολυμπιακής παρουσιάστηκε το 1980, που ήταν αποτέλεσμα των δανείων για την ανανέωση του αεροπορικού στόλου. Από το 1981 και μετά το έλλειμμα αυτό έπαιρνε μεγάλες διαστάσεις και ήταν αποτέλεσμα της κακοδιοίκησης, αποτέλεσμα δηλαδή της κυριαρχίας μέσα στην Ολυμπιακή της συνειδητής σαμποταριστικής γραμμής της κρατικής, κομματικής και συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Είναι χαρακτηριστικό πως σε αυτή την περίοδο κατά μέσο όρο, άλλαζε η διοίκηση της Ολυμπιακής κάθε 9 μήνες! Ενώ όλη αυτή η γραφειοκρατία έβαλε την εταιρεία στην υπηρεσία της, με μεγάλες εκπώσεις στη μεταφορά του τύπου- 5,5 δραχμές το κιλό - στη μεταφορά βουλευτών, στρατιωτικών, παπάδων, εκλογικής πελατείας των κομμάτων κ.λπ.

Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι σήμερα 200 υπάλληλοι της

εταιρείας είναι αποσπασμένοι σε βουλευτικά γραφεία για να κανονίζουν τα εισιτήρια της πελατείας τους, οι οποίοι κοστίζουν 2 δις το χρόνο.

Επίσης αναφέρουμε ότι τα κόμματα και τα πρακτορεία από τα εκλογικά έξοδα οφείλουν σήμερα στην Ολυμπιακή 11 δις, το κράτος από δικές του μεταφορές 10 δις και το ...Πατριαρχείο 800 εκ. δραχμές.

Από την άλλη πλευρά αυτό που χαρακτήριζε τους διορισμούς των εκάστοτε διοικήσεων, ήταν κομματικά κριτήρια, έξω από τη συγκεκριμένη επιστημονική επαγγελματική γνώση, με αποτέλεσμα να μην υπάρξει ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα εξυγίανσης και ανάπτυξης, με εξαίρεση αυτό του 1994 και στο οποίο θα αναφερθούμε πιο κάτω. Έτσι είχαμε ένα όργιο μίζων στις προμήθειες, όπως επίσης στις ενοικιάσεις και στις πωλήσεις των αεροσκαφών.

Από το 1981 μέχρι το 1987, ήταν η περίοδος του οργίου των κομματικών ρουσφετολογικών προσλήψεων, όταν η Ολυμπιακή έφτασε στο μάξιμουμ του αριθμού των εργαζομένων, στις 12.000. Αυτά είναι μερικά από τα στοιχεία που δείχνουν πραγματικά για το ποιός έχει την ευθύνη για το χτύπημα της Ολυμπιακής και σε ποιά κατεύθυνση πρέπει πραγματικά να στραφούν τα μέτρα για την εξυγίανσή της.

Πρέπει εδώ να πούμε πως στην ίδια περίοδο, αυτοί που κράτησαν όρθια την Ολυμπιακή δεν ήταν άλλοι από τους ίδιους τους εργαζόμενους, ιδιαίτερα από τους πιο άμεσα δεμένους με την παραγωγή τομείς της. Αυτοί δούλεψαν με κέφι και μεράκι, γιατί πραγματικά αυτοί θέλουν περισσότερο από τον καθένα σε αυτή τη χώρα τη διατήρηση και την ανάπτυξη της γιγάντιας αυτής βιομηχανίας.

Όσον αφορά το σχέδιο εξυγίανσης του 1994, αυτό έγινε με τον νόμο 2271/94 και έληξε στις 31 Δεκέμβρη του 1997. Σε αυτή την περίοδο, με βάση αυτό το νόμο έπρεπε να παρθούν και πάλι μέτρα για τη μείωση του ελλείματος από τους εργαζόμενους.

Έτσι, πάγωσαν για δύο χρόνια οι αυξήσεις στις συλλογικές συμβάσεις. Εδώ υπάρχει το επιχείρημα από την κυβέρνηση ότι δόθηκαν μεγάλες αυξήσεις ύψους 25% το 1997 και λένε μάλιστα ότι αυτή ήταν η κύρια αιτία που δεν πέτυχε αυτό το πρόγραμμα.

Όμως οι αυξήσεις αυτές, που δόθηκαν με την υπογραφή του Παπαντωνίου, δεν ήταν σε αυτό το ύψος για τους εργαζόμενους. Ήταν βασικά αυξήσεις που δόθηκαν μέσα στα πλαίσια της ενίσχυσης της γραφειοκρατίας και που έφτασαν στη διευθυντική ιεραρχία να ξεπερνάνε το 300%!

Πέρα όμως από αυτό, στην ίδια περίοδο οι εργαζόμενοι παραχώρησαν 6-12 ρεπό τον χρόνο, κατήργησαν το συνεχόμενο 8ωρο με διακεκομένο χρόνο, μείωσαν τις άδειες όπως και τις αποδοχές στην νυχτερινή εργασία. Παράλληλα μειώθηκε το προσωπικό κα-

τά 1.860 εργαζόμενους, ενώ η παραγωγικότητα, σύμφωνα με στοιχεία της διοίκησης, ανέβηκε κατά 35,3%.

Όλα αυτά σύμφωνα με στοιχεία της ίδιας της διοίκησης της Ολυμπιακής μείωσαν τις δαπάνες γύρω στα 120 δις δραχμές και όμως εξυγίανση δεν έγινε!

Και αυτό γιατί σ' αυτή την περίοδο δεν εφαρμόστηκε ο νέος κανονισμός εργασίας και το νέο οργανόγραμμα που είχε συμφωνηθεί, αποδιοργανώθηκε η τεχνική διεύθυνση, ενώ το κράτος δεν έκανε την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου για την οποία είχε δεσμευτεί.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ

Από τα προηγούμενα γίνεται φανερό πως το νομοσχέδιο Μαντέλη δεν έχει να κάνει με καμία ουσιαστική εξυγίανση της Ολυμπιακής, αλλά με μια προβοκάτσια για να την τινάξει στον αέρα.

Οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να δεχτούν παραπέρα μείωση αποδοχών των ανθρώπων της παραγωγής, είτε αυτό είναι σε μείωση του μισθού, είτε σε απλήρωτο χρόνο εργασίας. Και αυτό μάλιστα όταν πάει να επιβληθεί με τη βία ενός φασιστικού νόμου του Παπαδόπουλου και την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να αποδεχτούν σε καμιά περίπτωση τις ατομικές υπογραφές του οποιουδήποτε εργασιακού καθεστώτος και μάλιστα κάτω από την απειλή της απόλυσης. Το μόνο που πρέπει να δεχθούν και μάλιστα να επιβάλουν είναι μείωση υπέρογκων αποδοχών όταν δίνονται σε γραφειοκρατικά παράσιτα χάρη σε πλασματικές ψηλές ιεραρχικές θέσεις ή χάρη σε κομπίνες.

Στις διαπραγματεύσεις που διεξάγονται ανάμεσα στη διοίκηση της Ολυμπιακής και στην ΟΣΠΑ οι εργαζόμενοι πρέπει να πιέσουν για να μην περάσει μια γραμμή υποχώρησης. Όμως δεν πρέπει με τίποτα να πέσουν στην παγίδα του ψευτοΚΚΕ και των Επιτροπών Αγώνα που οργανώνει για την ανατροπή της ηγεσίας της Ομοσπονδίας. Γιατί κάτι τέτοιο θα οδηγούσε τα πράγματα σε πλήρες αδιέξοδο και θα εμπόδιζε κάθε προσπάθεια εξυγίανσης.

Οι εργαζόμενοι με τον αγώνα τους μπορούν να επιβάλουν μια πραγματική αναπτυξιακή πορεία στην Ολυμπιακή, περιφρουρώντας ταυτόχρονα όσο τους επιτρέπει σήμερα οι πολιτικοί συσχετισμοί, τα δικαιωμάτα τους και το ψωμί τους.

Η ΟΑΚΚΕ είχε υποστηρίξει την τροπολογία για τους Γενικούς Κανονισμούς Προσωπικού στις ΔΕΚΟ που παρουσιάζουν ελλείματα, η οποία πρόβλεπε ότι οι κανονισμοί αυτοί θα καθορίζονται μονομερώς από την κυβέρνηση με βάση νόμο που θα ψηφίζεται στη Βουλή, και εφόσον έχουν αποτύχει οι διαπραγματεύσεις, που μπορούν να δια-

κένουν μέχρι και 6 μήνες ανάμεσα στα συνδικάτα και στις διοικήσεις των ΔΕΚΟ. Είχε όμως υποστηρίξει την τροπολογία μόνο με την έννοια ότι αυτή περιόριζε τα διευθυντικά δικαιώματα της γραφειοκρατίας στις ΔΕΚΟ και όχι για το χτύπημα των συλλογικών συμβάσεων και του ψωμιού των εργαζομένων.

Υποστηρίζουμε την ανάγκη του εκσυγχρονισμού και της ανάπτυξης των ΔΕΚΟ, όχι όμως κόντρα στα συμφέροντα της μεγάλης μάζας των εργαζομένων. Πραγματικός εκσυγχρονισμός δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς το χτύπημα της κρατικής γραφειοκρατίας και της σαμποταριστικής πολιτικής του σοσιαλφασισμού.

Και όχι μόνο αυτό. Κάθε δραχμή που αφαιρείται από τους εργαζόμενους στο όνομα του εκσυγχρονισμού, έτσι όπως είναι τα πράγματα σήμερα, δεν πηγαίνει στην ανάπτυξη, δηλαδή στη συσσώρευση του παραγωγικού κεφαλαίου, αλλά πηγαίνει στις πολεμικές ανάγκες της άρχουσας τάξης, για έναν άδικο, υποκινούμενο από το ρώσικο ιμπεριαλισμό πόλεμο με την Τουρκία. Και δεν είναι τυχαίο το γεγονός πως την ίδια στιγμή που ο Μαντέλης πήγαινε το νομοσχέδιό του στη Βουλή, το υπουργικό συμβούλιο αποφάσιζε την υλοποίηση των 3/4 του εξοπλιστικού προγράμματος, την αγορά δηλαδή όπλων ύψους 3 τρις. δραχμών. Ενώ ταυτόχρονα ο "φιλεργάτης" Τσοχατζόπουλος ταξίδευε στη Μόσχα, με το "όραμα" της ρώσικης στρατιωτικής ομπρέλας στο Αιγαίο.

Τεράστιοι στρατιωτικοί εξοπλισμοί που όλο και πιο πολύ η πηγή τους θα βρίσκεται στη Μόσχα, κυριαρχία της διεφθαρμένης κρατικής γραφειοκρατίας στο εσωτερικό και οικονομικό σαμποτάζ της βιομηχανίας στο όνομα του εργατικού κινήματος από το ψευτοΚΚΕ, αυτές είναι οι διαφορετικές πλευρές της ρωσοδουλής αντιευρωπαϊκής πολιτικής, μιας πολιτικής που πρέπει να ανατραπεί σαν προϋπόθεση για κάθε εκσυγχρονισμό, ανάπτυξη και πραγματική ευημερία του λαού.

Οι αγώνες των εργαζομένων για την υπεράσπιση του ψωμιού τους και των δικαιωμάτων τους σε αυτή την περίοδο, ανοίγουν τον δρόμο για την ανατροπή αυτής της αντεθνικής και αντεργατικής πολιτικής.

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

15ήμερη εφημερίδα
της ΟΑΚΚΕ
Υπεύθυνος σύμφωνα
με το νόμο
Κώστας Λιακόπουλος
Χαλκοκονδύλη 35
5ος όροφος
Τ.Θ. 8371
Τ.Κ. 10010 Αθήνα
Τηλ./Φαξ 5232553
Ετήσια συνδρομή: 5.000
Εξαμηνιαία: 2.500

Ο Τσοχατζόπουλος στη Μόσχα ή ΤΟ ΔΟΓΜΑ "ΑΝΗΚΟΥΜΕ ΣΤΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΤΟΞΟ" ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗ ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΟΣ

Η επίσκεψη του υπουργού Εθνικής Άμυνας, Α. Τσοχατζόπουλου στη Μόσχα δείχνει για πρώτη φορά τόσο ξεκάθαρα πως η Ελλάδα περνάει στο δόγμα "ανήκομεν εις την Ανατολή". Την ώρα που ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός στροβιλίζεται μέσα στη δίνη των ελληνοτουρκικών αντιθέσεων και προσπαθεί αποτυχημένα να λύσει το Κυπριακό, η Ρωσία εμφανίζεται στο Αιγαίο σαν ηγεμονική δύναμη με όλο της το οπλοστάσιο, να παρέχει απλόχερα την προστασία της. Αυτό που χαριτωμένα ονομάστηκε "αντιαεροπορική ομπρέλα στο Αιγαίο".

Σε μια στιγμή που υποτίθεται ότι η Ρωσία παραδέρνει μέσα στην κυβερνητική κρίση, η διπλωματική της μηχανή παρουσιάζεται πανέτοιμη να παρεμβαίνει σ' ένα από τα πιο θερμά σημεία αντιπαράθεσης στον κόσμο, στο Αιγαίο. Την ώρα που ο πρόεδρος της Ρωσίας Μπόρις Γέλτσιν δεν συνηθίζει να συναντάει υπουργούς Άμυνας ξένης χώρας, συναντιέται με τον έλληνα υπουργό Άμυνας. Την τελευταία φορά που υπήρξε ανάλογη συνάντηση ήταν με

τον αντίστοιχο κινέζο υπουργό. Μάλιστα ο ρώσος πρόεδρος έδειξε ανεξάντλητη προθυμία να πουλήσει στον Τσοχατζόπουλο, όποιο όπλο του ζητούσε, ακόμα και τα "μυστικά" όπλα της Μόσχας. Πύραυλοι, τανκς, πλοία, αεροπλάνα, αντιαεροπορικά συστήματα ακόμα και δορυφορική εικόνα κατασκοπευτικού δορυφόρου! Σήμερα, η Ελλάδα λαμβάνει εικόνα από το ΝΑΤΟ και τα ΑWACS, εικόνα που ελέγχουν οι Αμερικάνοι. Οι Ρώσοι προσφέρουν επίγειο δορυφορικό σταθμό που θα μεταδίδει την ίδια εικόνα που μεταδίδει το ρώσικο κατασκοπευτικό σύστημα, ακόμα και σε περιόδους κρίσης χωρίς να μπορεί κανένας να παρεμβληθεί σ' αυτό όπως βεβαίωσαν οι Ρώσοι.

"Σας τα δίνουμε όλα, τα πιο σύγχρονα, τα καλύτερα όπλα μας", είπαν οι Ρώσοι στον Τσοχατζόπουλο. Αυτός συναντήθηκε με ολόκληρη την πολιτική και στρατιωτική ηγεσία της Ρωσίας, τον Γέλτσιν, τον πρόεδρο του πανίσχυρου Εθνικού Συμβουλίου της Ρωσίας Κοκόσιν, τον ρώσο υπουργό Άμυνας Σεργκέγεφ και τον ρώσο υπουργό

Εξωτερικών Πριμακόφ, και συζητήσαν για όλα. Όπως βεβαίωσαν συνεργάτες του Τσοχατζόπουλου στο Βήμα, 5/4, μέσα στη μεγαλοπρεπή αίθουσα του Εθνικού Συμβουλίου της Ρωσίας, ο έλληνας υπουργός Άμυνας, μιλούσε εκείνη την ώρα στους Ρώσους σα να βρισκόταν σε συνεδρίαση του Ε.Γ. του ΠΑΣΟΚ. Την ίδια ώρα απ' έξω ξεροστάλιαζε ο γερμανός αντιπρόσωπος των πολεμικών βιομηχανιών που ήρθε ειδικά από τη Βόννη για να συζητήσει με τους Ρώσους την ανάπτυξη του νέου MIG-29 SM. Πρόκειται για το νέο μαχητικό αεροπλάνο πολλαπλού ρόλου που επιδείχτηκε στον Τσοχατζόπουλο, και σύμφωνα με τους Ρώσους είναι αήττητο μετά από τη συνεργασία με τους Γερμανούς στον τομέα της ηλεκτρονικής.

Όλα αυτά ωχριούν μπροστά στη δήλωση του Γέλτσιν που απευθυνόμενος στους δημοσιογράφους, είπε: "Δυστυχώς δεν θα μπορέσω να σας πω τι θα συμφωνήσουμε με τον υπουργό". Ο Τσοχατζόπουλος από την άλλη είπε χαριτωλώνοντας ότι δεν θέλει να δώσει περισσότερες λεπτομέ-

ρειες για όλα αυτά για να μην έχει κάθε λίγο και λιγάκι στο γραφείο του τον αμερικανό πρέσβη Ν. Μπερνς και να του ζητάει εξηγήσεις! Ένας υπουργός Άμυνας μιας χώρας μέλους του ΝΑΤΟ κλείνει μυστικές συμφωνίες με μια υπερδύναμη που βρίσκεται στη δεύτερη θέση της εξαγωγής όπλων παγκόσμια!

Ωστόσο, απ' ότι έγινε γνωστό και όπως αναφέρει το Βήμα, συμφωνήθηκε μια πρώτη συνεργασία Ελλάδα και Ρωσίας για να δημιουργηθεί ένας στρατιωτικός σύνδεσμος για στρατηγικά θέματα. Πράγμα που σημαίνει ότι ρώσοι αξιωματικοί θα μπορούν να συμβουλευθούν από δω και πέρα έλληνες επιτελείς για στρατηγικά θέματα που αφορούν την ευρύτερη περιοχή. Μέχρι σήμερα, ο ελληνικός στρατός έπαιρνε όλο τον εξοπλισμό του από τη Δύση, τα ανταλλακτικά του, οι σχέσεις του είχαν να κάνουν μόνο με το ΝΑΤΟ. Το στρατιωτικό δόγμα ήταν ως εξής: "Με τη Δύση ενάντια στην Τουρκία". Αλλά αυτό ήταν μια απάτη, δεν μπορούσε να ισχύσει. Το 1992, ο ελληνικός στρατός για πρώτη φορά σε τόσο μεγάλη

κλίμακα προμηθεύεται οπλισμό από την πρώην Ανατολική Γερμανία, και μπαίνει η υλική βάση για να αλλάξει ο στρατηγικός προσανατολισμός του. Αυτή η εξέλιξη έγινε, μάλιστα, με την άδεια της Ουάσιγκτον, κάτω από την κυριαρχία του ρωσόφιλου Κλίντον, και το γενικό κλίμα υφεσιασμού που κυριαρχούσε.

Τώρα, ο πόλεμος με την Τουρκία γίνεται δυνατός. Απαραίτητος όρος γι' αυτό είναι η αλλαγή του εξοπλισμού και η προμήθεια ρώσικων όπλων. "Με τη Ρωσία ενάντια στην Τουρκία". Αυτό το δόγμα αντιστοιχεί στους σημερινούς συσχετισμούς δύναμης, και σ' ένα δυσκίνητο κατερχόμενο αμερικανικό ιμπεριαλισμό.

Ο πράχτορας της Ρωσίας Παπανδρέου έπιασε με μαστοριά τον αδύνατο κρίκο της ελληνικής αστικής τάξης και καθιέρωσε σαν "εθνική αλήθεια" την τουρκική απειλή. Έτσι, ο παλιός ηγέτης της αυτοδυναμίας και του εθνικισμού Τσοχατζόπουλος μετατράπηκε σε ένα δραστήριο "ρώσο", τόσο στο εξωτερικό, όσο και στο εσωτερικό της χώρας.

ΜΕΓΑΛΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ-ΜΙΚΡΟΣ ΘΟΡΥΒΟΣ

Ένα νέο σκάνδαλο ετοιμάζεται πάλι να γί- νει με επίκεντρο για άλλη μια φορά τον Κόκκαλη. Πολλές φορές στο παρελθόν έχουμε γράψει πόσο το φιλορώσικο μπλοκ προωθεί την οικονομική διείσδυση αυτού του αστού κομπραδόρου μέσα στο κράτος. Πολλές φορές έχουμε αναφερθεί στα εκατοντάδες δις των κρατικών προμηθειών που έχουν δοθεί σ' αυτόν με μεγαλύτερο σκάνδαλο από όλα τις απευθείας αναθέσεις των ψηφιακών παροχών του ΟΤΕ, ενώ εκκρεμούσαν όχι μόνο κατηγορίες σε βάρος του καθώς και σε άλλα μέλη του τότε ΔΣ του ΟΤΕ για το ίδιο ζήτημα. Τώρα πια ο Κόκκαλης ελέγχει με τον φιλικό του Χρυσολούρη και τη διοίκηση του ΟΤΕ και την ΚΟ-ΣΜΟΤΕ.

Το νέο σκάνδαλο που ετοιμάζεται είναι η ανανέωση της σύμβασης που έχει αυτός (η εταιρεία που ελέγχει) για την εκμετάλλευση του ΞΥΣΤΟ.

Το σκάνδαλο βρίσκεται στο γεγονός ότι ο Κόκκαλης δεν εκπλήρωσε τους όρους της σύμβασης που υπέγραψε με το ελληνικό δημόσιο. Ειδικότερα ενώ θα έπρεπε να έχει μηχανογραφικό σύστημα on line έτσι ώστε να μπορεί να ελέγχονται τα ποσά που κερδίζονται αυτός δεν έκανε τίποτε. Το θέμα εδώ είναι ότι έτσι μπορεί να γίνει φοροδια-

φυγή τεράστιας έκτασης μιας και πολλές φορές μικροποσά που κερδίζονται δεν εισπράττονται. Από την άλλη αυτά τα αδιάθετα ποσά δεν δίνονται στους παίκτες για το επόμενο παιχνίδι με αποτέλεσμα το ποσό που αποδίδεται στους παίκτες να είναι μικρότερο του 45% που αναφέρεται στη σύμβαση, ποσό που ήδη είναι μικρό σύμφωνα με τα όσα ισχύουν διεθνώς. Από την άλλη μεριά τα ποσά που αναφέρονται σαν έξοδα ή κέρδος της εταιρείας (22,4% επί των ακαθάριστων εσόδων) είναι κατά πολύ υψηλότερα των αντίστοιχων διεθνών που είναι στο 11,3% κατά μέσο όρο.

Πρέπει επίσης να τονίσουμε ότι υπάρχει προσφορά ξένης εταιρεία με ευνοϊκότερους όρους για το δημόσιο από την άποψη της προμήθειάς του όσο και από την άποψη της διανομής των κερδών. Εν τούτοις και όπως αναφέρεται στον Τύπο φαίνεται ότι το υπουργείο Οικονομικών θα καταλήξει για άλλη μια φορά στον πράκτορα της Στάζι, και πάντα άνθρωπο της Ρωσίας, Κόκκαλη.

Η ΟΑΚΚΕ είναι κάθετα αντίθετη στη λειτουργία τέτοιων τυχερών παιχνιδιών που διαφθείρουν το λαό και τον αποπροσανατολίζουν από την καθημερινή πάλη για την καλύτερη ζωή του. Όμως στο βαθμό που η κατάργησή της δεν γίνεται σήμερα, είναι προτιμότερο να δοθεί σε οποιονδήποτε άλλο, παρά στον πράκτορα και ληστή Κόκκαλη.

...και ένα μικρό 25 δις

Ένα άλλο σκάνδαλο αποκαλύφθηκε την προηγούμενη βδομάδα. Πρόκειται για ένα σκάνδαλο ύψους 25 δις που δόθηκαν στον πράκτορα της Στάζι Κόκκαλη από τον ΟΤΕ. Μια απευθείας ανάθεση που αφορά πρόγραμμα εκπαίδευσης προσωπικού στο ISDN.

Συγκεκριμένα για αυτά τα προγράμματα είχε δημιουργηθεί λίστα ειδικών εταιρειών και είχαν βαθμολογηθεί ανάλογα. Η εταιρεία Eurocom (η εταιρεία του Κόκκαλη) βρίσκονταν στην πέμπτη θέση ενώ προηγούνταν το παν/μιο της Πάτρας (μετά η EMI, το EMIΠ και τέταρτο το παν/μιο Αθηνών). Ενώ λοιπόν υπήρχε απόφαση του ΔΣ του ΟΤΕ (24-12-97) για την ζήτηση προσφορών και την αξιολόγησή τους στη συνέχεια με βάση την παραπάνω κατάταξη το Συμβούλιο Διεύθυνσης του ΟΤΕ (στις 9-2-98) συμφώνησε η εκπαίδευση να γίνει από τη Eurocom. (Επενδυτής, 28-2/1-3 98).

Γίνεται φανερό για μια ακόμη φορά ότι το ρωσόδουλο μπλοκ στη χώρα μας έχει αποφασίσει να δώσει τον ΟΤΕ βορά στα δόντια του Κόκκαλη και να δυναμώσει ακόμη περισσότερο τον άνθρωπο της Ρωσίας στη χώρα μας. Και να σκεφθεί κανείς ότι τα μισά από τα 25 δις δίνονται από το Β' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης.

Αργά ή γρήγορα η ενίσχυση του Κόκκαλη από το ρωσόδουλο μπλοκ, που είναι μια υποχρεωτική κίνηση γιαυτό, θα ξεσηκώσει αντιθέσεις όχι μόνο μέσα στο πολιτικό στρατόπεδο της δημοκρατίας αλλά και μέσα στην υπόλοιπη αστική τάξη και πολλοί αστοί θα αρχίσουν να σκέφτονται για αυτήν την ειδική μεταχείριση του Κόκκαλη.

ΕΛΛΗΝΕΣ-ΑΛΒΑΝΟΙ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ

συνέχεια από τη σελ. 1

τους δεν μπορεί να αλλάξει όσες λαθροχειρίες και αν γίνουν. Αν υποθέσουμε ότι οι Αλβανοί στην Ελλάδα είναι 500.000, δηλαδή το 5% του συνολικού πληθυσμού ή έστω το 10% του ενήλικου, τότε συμμετέχουν στις ληστείες σε ποσοστό 10 φορές μεγαλύτερο από το ποσοστό στο οποίο συμμετέχουν Έλληνες. Οι Ρουμάνοι, οι Ρώσοι και οι Σέρβοι (αυτοί οι τελευταίοι είναι βασικά οι "Γιουγκοσλάβοι" για τους οποίους μιλάνε τα επίσημα έγγραφα) συμμετέχουν ασφαλώς σε πολύ ψηλότερα επίπεδα και από εκείνα των Αλβανών.

Αυτά είναι τα γεγονότα. Όποιος τα αρνείται συνειδητά είναι τουλάχιστον πολιτικός απατεώνας. Και βέβαια οι σοσιαλφασίστες ψευδοδιανοούμενοι του ΣΥΝ είναι οι μεγαλύτεροι που υπάρχουν στη χώρα μας. Το αληθινό ζήτημα είναι να βρεθεί η αλήθεια μέσα από τα γεγονότα, δηλαδή η πραγματική ερμηνεία αυτών των αριθμών. Οι φασίστες, οι ρατσιστές, οι ακροδεξιοί δίνουν τη δικιά τους τερατώδη ερμηνεία. Λένε: οι μετανάστες φταίνε, ιδίως οι Αλβανοί, γιατί είναι πολιτιστικά κατώτεροι. Οι ξενόφοβοι λένε ότι φταίνε γιατί έτσι είναι πάντα οι ξένοι όταν πάνε για δουλειά σε ξένο τόπο. Το άμεσο πολιτικό συμπέρασμα που βγαίνει από αυτή την ερμηνεία είναι το γνωστό: "έξω οι ξένοι, ειδικά οι Αλβανοί". Όταν οι σοσιαλφασίστες ισχυρίζονται ότι δεν γίνονται περισσότερες ληστείες από τους μετανάστες, ειδικά από τους Αλβανούς, δηλαδή όταν αρνούνται ότι υπάρχει πρόβλημα και μάλιστα επιμένουν με τον τρόπο τους στην συνέχιση της λαθρομετανάστευσης, ρίχνουν με πλήρη συνείδηση καινούργιο νερό στο μύλο των φασιστών, νέο λάδι στη φωτιά. Ο στόχος τους είναι όπως είπαμε να δυναμώσουν το δίπολο: αύξηση της εγκληματικότητας των μεταναστών - δύναμια του ρατσισμού και του φασισμού μέσα στις μάζες.

Η αληθινή ερμηνεία όμως είναι τέτοια που δεν ευνοεί την ανάπτυξη αυτού του καταστροφικού δίπολου και η πολιτική της συνέπεια αποτελεί έκπληξη για τους σοσιαλφασίστες. **Η αύξηση της εγκληματικότητας των μεταναστών, ιδιαίτερα των Αλβανών και των πρόσφατα μεταναστών από τις ανατολικές χώρες οφείλεται στη μαζική, μεθοδική και συχνά παράνομη**

εισαγωγή μεγάλων εξαθλιωμένων μαζών από τις καταρρέουσες πρώην ή νυν σοσιαλφασιστικές χώρες οι οποίες χρησιμεύουν κύρια σαν φτηνή εργατική δύναμη.

Η ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΑΛΛΟΥ

Μερικοί δημοκρατικοί άνθρωποι, καλής πρόθεσης, που ψάχνουν εναγώνια να βρουν ουσιαστικά επιχειρήματα που θα αποστομώσουν τους ρατσιστές και τους ξενόφοβους, συσχετίζουν την σημερινή εγκληματικότητα των Αλβανών, ή καλύτερα των "ανατολικών γενικά" με εκείνη των ελληνικών μεταναστών στην Αμερική στις αρχές του αιώνα. Αυτό είναι καλό επιχείρημα ενάντια στον εθνορατσισμό αλλά δεν δικαιολογεί καθόλου την μαζική παράνομη μετανάστευση και μάλιστα στις σημερινές ελληνικές συνθήκες. Γιατί η ελληνική μετανάστευση στην Αμερική στις αρχές του αιώνα δεν ήταν σε γενικές γραμμές παράνομη, και αντιστοιχούσε σε μια εποχή αλματώδους συσσώρευσης του αμερικάνικου κεφάλαιου το οποίο ζητούσε φτηνή εργατική δύναμη για τις υποδομές του (σιδηρόδρομοι). Ταυτόχρονα ένα από τα βασικά χαρακτηριστικά του αμερικάνικου καπιταλισμού ήταν το αφομοιωτικό πολιτικό του καθεστώσ σε ότι αφορούσε τους μετανάστες και τις άλλες εθνικότητες γενικά.

Ακόμα όμως περισσότερο δεν ισχύει εδώ ούτε κατά προσέγγιση το επιχείρημα που επικαλούνται άλλοι, ανάμεσά τους και οι σοσιαλφασίστες όταν αποτυχαίνουν να παίξουν με τα νούμερα, ότι οι Έλληνες έχουν κάνει πρόσφατα μετανάστες στη Γερμανία και πρέπει να συμπεριφέρονται την κατάσταση των Αλβανών. Μα αυτό που χαρακτηρίζει την μετανάστευση του '50 στη Γερμανία ήταν ακριβώς ότι δεν ήταν παράνομη και κυρίως δεν χρησιμοποιήθηκε σαν φτηνή εργατική δύναμη. Η Γερμανία εισήγαγε νόμιμους ξένους εργάτες, με συμβόλαια και καθορισμένο από την αρχή τον εργοδότη (συνήθως τη μεγάλη βιομηχανία) και ένα μισθό που να μη βρίσκεται κάτω από τις κλαδικές συλλογικές συμβάσεις που ίσχυαν για τους ντόπιους εργάτες.

Αυτή η πολιτική της γερμανικής αστικής τάξης δεν ήταν προϊόν φιλανθρωπίας, αλλά συνισταμένη δύο παραγόντων πίεσης: Ο ένας λόγος ήταν τα γερμανικά συνδικάτα, που δεν

ήθελαν μια πτώση του γενικού μεροκάματου και μια διάσπαση στο εσωτερικό των εργοστασίων και του συνδικαλιστικού κινήματος και ο άλλος λόγος ήταν η ίδια η οδυνηρή πείρα των αντιφασιστικών, ή έστω μη φασιστικών τμημάτων της γερμανικής αστικής τάξης που ήρθαν στην εξουσία μετά τον πόλεμο και που δεν ήθελαν να ξαναδούν να αναπτύσσεται ένα φασιστικό-ρατσιστικό ρεύμα μέσα στη χώρα τους. Όλοι σχεδόν οι Γερμανοί ξέρουν από πείρα ότι ο ρατσισμός αναπτύσσεται σε μαζική κλίμακα χάρη στην ψυχική διάσπαση του λαού. Η διάσπαση στο μεροκάματο είναι η βασική προϋπόθεση αυτής της διάσπασης.

Σημειώνουμε ότι αυτή η οδυνηρή εμπειρία είναι τόσο πατημένη σε εκείνη τη χώρα, ώστε όταν έγινε η ενοποίηση των δύο Γερμανιών η κυρίαρχη δυτικογερμανική αστική τάξη κράτησε τεχνητά ψηλή την τιμή μετατρεψιμότητας του ανατολικογερμανικού μάρκου (1 προς 1) καθώς και τα ανατολικογερμανικά μεροκάματα, συντάξεις, επιδόματα ανεργίας και φόρτωσε με πελώρια ελλείμματα τον ως τότε υγιή κρατικό της προϋπολογισμό μόνο και μόνο για να μην αντιμετωπίσει ένα νέο φασιστικό ρεύμα και στις δύο πλευρές της ενωμένης Γερμανίας.

Μόνο ο νεοελληνικός μεσαίωνα, μόνο αυτή η αποκτηνωμένη και τυφλή αστική τάξη κάτω από την καθοδήγηση των πραχτόρων της Μόσχας, των προβοκατόρων του ΣΥΝ, του ψευτοΚΚΕ, και των μόνιμων δουλίκων τους μικροαστών ακολούθων, των αναρχικών και των τροτσκιστών, προώθησε τη γραμμή των "ανοιχτών συνόρων" για την παράνομη, φτηνή εργατική δύναμη. Η ΟΑΚΚΕ από το 1992 είχε προδιαγράψει τις συνέπειες αυτής της γραμμής που ήταν η πτώση του μέσου μεροκάματου, η διάσπαση ανάμεσα στους Έλληνες και ξένους εργάτες και η ανάπτυξη ενός πλατιού φασιστικού ρατσιστικού ρεύματος μέσα στη χώρα. Η γραμμή της ΟΑΚΚΕ ήταν από την πρώτη στιγμή του κύματος λαθρομετανάστευσης το σταμάτημα της εισόδου νέων μεταναστών και η νομιμοποίηση όσων είχαν ήδη μπει και δούλευαν παράνομα ή όχι, ιδιαίτερα τα πολιτικά δικαιώματα για τους μετανάστες που ζούσαν από καιρό στην Ελλάδα.

Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ Η ΓΚΕΤΟΠΟΙΗΣΗ

Η αυξημένη εγκληματικότητα είναι μια απλή φυσική συνέπεια της πολιτικής της μαζικής εισαγωγής φτηνής εργατικής δύναμης και της αναρχοτροτσκιστικής, στην ουσία σοσιαλ-φασιστικής γραμμής των "ανοιχτών συνόρων". Ο μετανάστης - φτηνή εργατική δύναμη βρίσκεται ντε φάκτο σε γκέτο. Είναι σε γκέτο επειδή το μέσο του μεροκάματος, όντας πολύ πιο κάτω από το κατώτατο μεροκάματο της χώρας, τον υποχρεώνει να ζήσει μια καταναλωτική ζωή πολύ πιο χαμηλή από εκείνη του ντόπιου ή του παλιού μετανάστη εργάτη.

Η ζωή του διεξάγεται από την αρχή σε μια άλλη σφαίρα συχνά μάλιστα σε μια σφαίρα αποκτήνωσης όπως την έχουν γευτεί οι εργάτες γης στα χέρια της πλούσιας και ακόμα χειρότερα της μεσαίας αγροτιάς. Το πρώτο του γκέτο λοιπόν προσδιορίζεται από την περιορισμένη του οικονομική δυνατότητα.

Το δεύτερο γκέτο του, ακόμα βαθύτερο, προσδιορίζεται από την αντιπάθεια της ντόπιας εργατικής τάξης και των παλιών μεταναστών, ιδιαίτερα εκείνων των τμημάτων τους που μόλις εκτόπισαν από την αγορά εργασίας. Τέτοιοι είναι οι ανειδίκευτοι εργάτες, ιδιαίτερα οι εργάτες γης. (Θυμόμαστε τις πρώτες συμπλοκές γύρω στο '93 ανάμεσα στους τσιγγάνους και τους Αλβανούς). Αλλά συνολικά η ντόπια εργατική τάξη και οι παλιοί μετανάστες βλέπουν το μέσο τους μεροκάματο να μειώνεται εξ αιτίας της ξαφνικής προσθήκης ενός πελώριου εφεδρικού στρατού που ισοδυναμεί σχεδόν σε αριθμό με την υπάρχουσα ανειδίκευτη εργατική τάξη, και ο οποίος είναι έτοιμος να δουλέψει και δουλεύει με το πιο χαμηλό δυνατό μεροκάματο ρίχνοντάς το έτσι παρακάτω δραματικά.

Το τρίτο γκέτο είναι προϊόν της παρανομίας του μετανάστη. Ακόμα και αν έχει εργασιακά δικαιώματα, δίχως στοιχειώδη πολιτικά δικαιώματα, δίχως τη στοιχειώδη δηλαδή σιγουριά της παραμονής του, ο μετανάστης δεν μπορεί να οργανωθεί ενάντια σε καμμία βία και παρανομία, ούτε του εργοδότη, ούτε του κράτους, ούτε οποιασδήποτε συμμορίας. Μέσα λοιπόν σ' αυτό το τριπλό αδιέξοδο γκέτο στήνεται ο πρώτος μηχανισμός εγκλήματος που προέρχεται από την ίδια τη σάρκα της μετανάστευσης ενάντια στους μετανάστες.

Επί χρόνια οι Αλβανοί έσφα-

ζαν Αλβανούς μέσα στη γενική αδιαφορία. Το σκάνδαλο άρχισε μόνο όταν άρχισαν να σφάζουν, να ληστεύουν και να βιάζουν μέλη της "ανώτερης φυλής". Ο ρατσισμός δεν βρίσκεται στο ότι οι Έλληνες άρχισαν να αντιδρούν στα εγκλήματα των Αλβανών και των άλλων "ανατολικών" εγκληματιών (που συλλήβδην ονομάζουν Αλβανούς), αλλά ότι άρχισαν να αντιδρούν μόλις τώρα και όχι προηγουμένα, ότι δηλαδή μόλις τώρα τους αφορά "σαν έθνος" το ζήτημα, ενώ σαν πολίτες δεν τους αφορούσε. Όμως στο ενδομεταναστευτικό έγκλημα βρίσκεται η μεγάλη γραμμή του ταξικού διαχωρισμού. Εκεί το λούμπεν έκαψε, έσφαξε και λήστευσε τους πιο τίμιους και σκληρά εργαζόμενους αλβανούς μετανάστες. Αυτό το λούμπεν είτε το γέννησε η άγρια μετανάστευση, είτε υπήρχε από πριν στον ανατολικό υπόκοσμο που είναι ο πιο σκληρός που υπάρχει. Γιατί εκεί θριαμβεύει ο απόλυτος κυνισμός και η απόλυτη κατάρπωση, επειδή εκεί σημειώθηκε το προσωρινό τέλος του οποιοδήποτε ανθρωπισμού, αφού νικήθηκε και προβοκαρίστηκε ο προλεταριακός ανθρωπισμός, ο ανώτερος που έχει βγάλει η ιστορία των επαναστάσεων.

Μέσα λοιπόν σ' αυτό το τριπλό γκέτο, εκεί που οι καθωσπρέπει σοσιαλφασίστες, οι αστοί και οι μικροαστοί αποχτήνωναν συστηματικά και άφησαν εντελώς ακάλυπτη και μέσα στο φόβο τη μεγάλη μεταναστευτική μάζα, μέσα εκεί γεννήθηκε μοιραία το έγκλημα που έρχεται τώρα στην επιφάνεια. Το ότι αυτό θα δυναμώσει επειδή θα δεθεί με το οργανωμένο ντόπιο έγκλημα, το ότι πιθανότατα η ρώσικη μαφία θα πάρει τη γενική ηγεμονία πάνω του, το ότι η "αλβανική εξέγερση" των ακρίδων του '97 θα εξοπλίσει όλους τους παραπάνω με χιλιάδες καλάσνικοφ, όλα αυτά δεν είναι παρά δευτερεύουσες συνέπειες και σε μεγάλο βαθμό περιστασιακές του θεμελιακού γεγονότος που γέννησε το γκέτο, δηλαδή της βαθιάς κοινωνικής διάσπασης μέσα στην ελληνική κοινωνία.

ΠΩΣ ΘΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΓΚΕΤΟ

Όλο το ζήτημα για τους πραγματικά δημοκράτες από δω και μπρος είναι το πώς θα γκρεμιστεί, πώς θα καταργηθεί

συνέχεια στη σελ. 5

ΕΛΛΗΝΕΣ-ΑΛΒΑΝΟΙ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ

συνέχεια από τη σελ. 4

το γκέτο. Το ένα είναι να σταματήσει αμέσως η εισαγωγή άλλης φτηνής εργατικής δύναμης στη χώρα. Κάθε νέα μεταναστευση ανθρώπων που ζητάνε δουλειά θα οξύνει όλες τις παραπάνω αντιφάσεις. Ανοιχτά σύνορα θα υπάρξουν μόνο όταν αυτά καταργηθούν και θα καταργηθούν μόνο όταν θα σταματήσει η ταξική πάλη και οι παγκόσμιες ανισότητες και οι εθνικές αντιθέσεις που είναι σύμφυτες με αυτήν. Προς το παρόν ανοιχτά σύνορα σημαίνουν εισαγωγή φτηνής εργατικής δύναμης, δηλαδή πτώση του εργατικού μεροκάματου και τέλεια εργατική διάσπαση ιδιαίτερα σε μια χώρα στην οποία βομβαρδίζονται οι παραγωγικές δυνάμεις.

Η επιβίωση του λαού στις φτωχότερες χώρες προέλευσής τους, την οποία επικαλούνται συνήθως οι φιλελεύθεροι για να υπερασπίσουν την πολιτική των "ανοιχτών συνόρων" είναι υπόθεση κύρια αυτών των λαών και των δικών τους ταξικών και επαναστατικών κινήματων. Η φτώχεια των λαών σ' αυτές τις χώρες δεν είναι ζήτημα σπανιότητας μέσων, ή δημογραφικής έκρηξης όπως ισχυρίζονται οι αντιδραστικοί οικονομολόγοι, αλλά είναι ζήτημα υπερεκμετάλλευσης και σπατάλης που επιτελείται σε βάρος των χωρών αυτών από τις αστικές τους τάξεις και τον ιμπεριαλισμό. Με το να εισάγουν μερικές πλούσιες χώρες μερικές εκατοντάδες εκατομμύρια από τα δις των πεινασμένων του τρίτου κόσμου, ο τρίτος κόσμος δεν θα σωθεί αλλά οι δημοκρατικές και εργατικές κατακτήσεις σε αυτές τις ανεπτυγμένες χώρες θα γκρεμιστούν.

Το δεύτερο απαραίτητο μέτρο είναι η νομιμοποίηση, που μόνο ένα μέρος της αφορά τη νομιμοποίηση της εργασίας, δηλαδή την πράσινη και άσπρη κάρτα. Το άλλο, το ουσιαστικότερο και το βαθύτερο είναι η πολιτική νομιμοποίηση των μεταναστών αρχίζοντας από τους παλιούς. Οι παλιοί μεταναστες πρέπει αμέσως να πάρουν υπηκοότητα και δικαίωμα ψήφου. Έτσι θα χτυπηθεί στην πράξη ο διαχωρισμός σε έλληνες και ξένους. Όλοι οι άνθρωποι που ζουν και δουλεύουν χρόνια σ' αυτό τον τόπο πρέπει να είναι έλληνες πολίτες. Ο εθνορατσισμός και ο σοβινισμός θα χτυπηθεί καιρία, ιδίως αυτός των ψευτοαριστέρων, όταν οι έλληνες πολίτες από κάθε χώρα, θρησκεία, χρώ-

μα και κουλτούρα δεν θα συμμετέχουν υποχρεωτικά στον περιβόητο "ελληνικό πολιτισμό και την ένδοξη ιστορία του". Τότε θα μπορούν να μπουν και οι όροι για το χτύπημα της ταξικής ανισότητας.

Στο μεταξύ και τα εργασιακά δικαιώματα δεν θα πρέπει να είναι μόνο στη φόρμα. Οι ξένοι εργάτες θα πρέπει να απολαύσουν όχι μόνο τον άμεσο αλλά και όλο τον έμμεσο μισθό (περίθαλψη, σύνταξη) και κυρίως θα πρέπει να ενθαρρυνθούν να γραφτούν και να συμμετέχουν δραστήρια στα συνδικάτα. Αυτό το τελευταίο θέλει διευκρίνιση. Η συμμετοχή στα συνδικάτα με δύο λογίων μεροκάματα, δηλαδή με διάσπαση στο μεροκάματο είναι αδύνατη. Μπορεί να σταθεί μόνο σαν υποκρισία ή μόνο για να παίρνουν ψήφους μερικοί εργατοπατέρες Αλβανών.

Το πρώτο καθήκον των ενιαίων συνδικάτων και μάλιστα το **πρώτο συνδικαλιστικό καθήκον όλων των εργατών σήμερα στη χώρα είναι η εξίσωση των μεροκάματων.** Και αυτή η εξίσωση δεν μπορεί να είναι όπως την εννοούν υποκριτικά οι σοσιαλφασίστες, δηλαδή **σταδιακά** οι Αλβανοί να πάρουν τους ίδιους μισθούς με τους Έλληνες, αλλά **από τώρα δα** κάθε συνδικάτο πρέπει να **επιβάλλει, και να ζητήσει και από το κράτος να επιβάλει, και για τους έλληνες και για τους μη έλληνες εργάτες ίσο μισθό για ίση δουλειά στον ίδιο κλάδο και υποχρεωτικό σεβασμό του ελάχιστου νόμιμου μεροκάματου.** Αυτό σημαίνει καταναγκασμό και στον εργοδότη αλλά και στον μετανάστη εργάτη, όπως και στον έλληνα, να μην σπάει το καταχτημένο, συμφωνημένο μεροκάματο των συλλογικών συμβάσεων σε κάθε κλάδο και σε κάθε χώρο δουλειάς. Η εργατική τάξη δεν πρέπει να δεχτεί το επιχείρημα ότι αν ο αλβανός εργάτης υποχρεωθεί σε ίσο μεροκάματο θα βρεθεί χωρίς δουλειά. Αυτό άλλωστε είναι ένα επιχείρημα ενάντια στην πράσινη κάρτα και την νομιμότητα της εργασίας. Μα αν κάτι τέτοιο ισχύσει τότε αναγνωρίζουμε ότι η δουλειά των ξένων εργατών έχει μόνο ένα σκοπό: το σπάσιμο του καταχτημένου μεροκάματου. Εννοείται ότι όπου η εργοδοσία επιχειρήσει, σε περίπτωση ίσου μεροκάματου, να διώξει ή να μην προσλαμβάνει τους μετανάστες εργάτες οι συνδικαλισμένοι εργάτες θα πρέπει να απαιτήσουν το τσάκισμα μιας τέτοιας διάκρισης.

ΚΟΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΗ ΠΑΛΗ

Αυτά τα δύο σημεία που προαναφέραμε, δηλαδή το σταμάτημα κάθε νέας εισαγωγής μεταναστών (έως ότου προφανώς η παραγωγική και η κοινωνική ζωή απορροφήσει αυτή τη μάζα που οι εγκληματίες αστοί και σοσιαλφασίστες απότομα έφεραν στη χώρα), και τα πολιτικά και εργασιακά δικαιώματα, είναι οι δύο αναγκαίοι όροι για την απάντηση στην εγκληματικότητα, οπότε και την ξενοφοβία και το ρατσισμό που πιάνεται από αυτήν. Είναι όμως μόνο αναγκαίοι όροι. Η αληθινή στρατηγική απάντηση δηλαδή οι ικανοί όροι της απάντησης βρίσκονται μόνο στην ανάπτυξη της κοινής πολιτικής και ταξικής πάλης του λαού όλων των εθνοτήτων. Σε αυτή τη φάση η ανάπτυξη της πολιτικής δημοκρατίας θα κρίνει τα πάντα.

Για να χτυπηθεί για παράδειγμα η εγκληματικότητα των "ανατολικών" αντίθετα από εκείνο που λένε όλοι οι σοσιαλφασίστες, ότι δηλαδή πρέπει να δυναμώσει η αστυνομία και να μην υπάρξει αυτοοργάνωση του λαού, πρέπει να υπάρξει **κοινή αυτοοργάνωση ελλήνων και μεταναστών ενάντια στους φονιάδες, ληστές και κλέφτες.** Ιδιαίτερα **πρέπει σ' αυτή τη φάση να ενισχυθεί η αυτοοργάνωση των μεταναστών** ενάντια στις εγκληματικές συμμορίες που τους βασανίζουν. **Οι μετανάστες στο κέντρο της πολιτικής ζωής, στο κέντρο της δημοκρατικής πάλης, στο κέντρο δηλαδή της αυτοοργάνωσης του λαού, στο κέντρο της δημοκρατίας.** Αυτή είναι η απάντηση.

Αυτή είναι η λαϊκή δημοκρατική απάντηση στην εγκληματικότητα. Γιατί η εγκληματικότητα δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια πλευρά της κοινωνικής και πολιτικής αντίδρασης δεν είναι παρά μια από τις εκδηλώσεις του φασισμού, του σοσιαλφασισμού, του ρατσισμού και της ξενοφοβίας.

(Σημ: Μόλις τώρα μάθαμε και αφού γράφτηκε αυτό το άρθρο, ότι ήδη σχηματίστηκε σ' ένα χωριό η πρώτη κοινή ελληνοαλβανική ομάδα περιφρούρησης ενάντια στους εγκληματίες).

Το ψευτοΚΚΕ προσπαθεί να κρύψει το ρατσισμό του

Στις 31 Μάρτη, η *Αυγή* αναφέρει ότι ένας από τους επτά κουκουλοφόρους που έδειραν Αλβανούς μετανάστες στην Ικαρία εισβάλλοντας μέσα στο σπίτι που έμεναν, ήταν ο Φίλιππος Παρής, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου των οικοδόμων Ικαρίας το οποίο ελέγχεται από τον Περισσό. Γράφει ότι το σωματείο οικοδόμων και το ψευτοΚΚΕ αποσιώπησαν το γεγονός και αναρωτιέται αν πρόκειται για ψηφοθηρικό κουκούλωμα και εγκατάλειψη των αντιρατσιστικών αρχών από τον Περισσό. Η *Αυγή* είναι γενικά εφημερίδα του ΣΥΝ, αλλά πολλές φορές εκφράζει αντιστάσεις και τραβάει μια δημοκρατική γραμμή. Αυτό έγινε και με τη συγκεκριμένη αρθρογραφία.

Την 1η Απρίλη ο *Ριζοσπάστης* σε άρθρο του με τίτλο: "*Ρατσιστική χολέρα της ΑΥΓΗΣ*" στη σελ. 10, κατηγορεί την εφημερίδα γιατί μετά από τόσες μέρες θυμήθηκε την υπόθεση και παντοίε με την ανακοίνωση της Νομαρχιακής Επιτροπής του ψευτοΚΚΕ στην Ικαρία. Η ανακοίνωση "*καταδικάζει τη χρήση βίας από ομάδα νέων του νησιού ενάντια σε Αλβανούς οικονομικούς μετανάστες*", χωρίς να αναφέρει οτιδήποτε για τη συμμετοχή σ' αυτήν του συνδικαλιστή του ψευτοΚΚΕ. Παράλληλα, όμως, "*καταδικάζει τον τρόπο που παρουσιάστηκε το γεγονός από τα ΜΜΕ... Υπήρξαν και θα υπάρξουν άλλα ζητήματα που θα μπορούσε να προβληθεί η Ικαρία, αλλά δεν το έκαναν και δεν το κάνουν*". Θα ήταν προτιμότερη ίσως η αποσιώπηση του γεγονότος για τους σοσιαλφασίστες.

Στις 2 Απρίλη, η *Αυγή*, σε άρθρο με τίτλο: "*Άλλα λόγια...*", επανέρχεται και γράφει ότι "*μετά από πολλές μέρες ο Ριζοσπάστης χάρη στο σχόλιο της "Α" δίνει στη δημοσιότητα την ανακοίνωση*" και απαντάει ότι τα "*φληναφήματα του Ριζοσπάστη*" δεν δίνουν καμιά απάντηση στα βασικά ερωτήματα της υπόθεσης. Δηλ. "*Αποκηρύσσει τον συγκεκριμένο κουκουλοφόρο συνδικαλιστή το ΚΚΕ; Και το ελεγχόμενο από τον Περισσό σωματείο οικοδόμων, στη διοίκηση του οποίου ο κουκουλοφόρος εξελέγη από μονοπαραταξιακό ψηφοδέλτιο που στήριξε το ΚΚΕ, θα ασχοληθεί με την υπόθεση; Θα τον αποπέμψει τουλάχιστον από το διοικητικό συμβούλιο; Από τις απαντήσεις σ' αυτά κρίνεται η αντιρατσιστική συνέπεια του κόμματος, σύντροφοι. Όλα τ' άλλα είναι "άλλα λόγια ν' αγαπίομαστε".*"

Την ίδια μέρα ο *Ριζοσπάστης* δημοσιεύει την "*καταγγελία που έδωσαν την προηγούμενη εβδομάδα οι κομμουνιστές κοινοτάρχες δύο κοινοτήτων της Ικαρίας σχετικά με τη ρατσιστική αυτή επίθεση*". Πρόκειται για τον πρόεδρο της κοινότητας Αγ. Πολυκάρπου, Τσεπέρκα Σταμάτη και τον πρόεδρο Ραχών Ικαρίας (όπου έγινε ο ξυλοδαρμός), Κοχύλα Κώστα. Σημειώνει επίσης ότι στις 28/3/98 σε λαϊκή συνέλευση στις Ράχες Ικαρίας, καταδικάστηκαν ανοιχτά τα γεγονότα, οι δράστες ζήτησαν δημόσια συγγνώμη, "*χωρίς αυτό να τους δικαιολογεί*", κατά τον *Ριζοσπάστη*, και ο πρόεδρος του Συνδικάτου Οικοδόμων κατήγγειλε τα ρατσιστικά φαινόμενα.

Στην ανακοίνωση των κοινοταρχών, όμως, ο *Ριζοσπάστης* αφαιρεί ένα σημείο το οποίο η ίδια εφημερίδα είχε δημοσιεύσει στη σελίδα 7 και λέει, ανάμεσα σ' άλλα: "*Ο ρατσισμός και ο δήθεν εθνικισμός είναι ξένος προς τη νοστορία, την παιδεία και την ιδεολογία του Ικαριώτη, το ίδιο και η ξενοφοβία*" (σ.σ. η υπογράμμιση δική μας). Όπως φαίνεται ο "δήθεν εθνικισμός" είναι ξένος, ενώ ο γνήσιος εθνικισμός είναι αποδεκτός. Στη συνέχεια της ανακοίνωσης αναφέρεται: "*Περιμένουμε με αγωνία την προανάκριση για να φωτιστεί η αλήθεια σχετικά με τα αίτια που προκάλεσαν ένα τόσο απάνθρωπο και βίαιο επεισόδιο*". Άραγε αυτοί οι "κομμουνιστές κοινοτάρχες" περιμένουν την προανάκριση για να μάθουν τα αίτια; Τόσο καιρό τι έκαναν;

Στις 3 Απρίλη, η *Αυγή* κλείνει το ζήτημα λέγοντας ότι "*επισημώς το ΚΚΕ (ευτυχώς ακόμη) είναι κατά των ρατσιστικών εις βάρος των οικονομικών προσφύγων εκδηλώσεων*", και ότι έστω και με αφορμή το δημοσίευμα της εφημερίδας, ο *Ριζοσπάστης* ενημέρωσε τους αναγνώστες του, αφού από μόνος του δεν εκδήλωσε ιδιαίτερο ζήλο.

Ωστόσο, τα ερωτήματα που έβαλε ο αρθρογράφος της *Αυγής*, με τα αρχικά Ν.Α., στις 2 Απρίλη παραμένουν. Ο *Ριζοσπάστης* είχε αποσιωπήσει το γεγονός ότι το συνδικάτο των οικοδόμων που ελέγχει στην Ικαρία δεν έβγαλε επίσημη ανακοίνωση. Το μεγάλο ερώτημα όμως είναι, πως ο συνδικαλιστής του ψευτοΚΚΕ έφτασε στο σημείο να βάλει κουκούλα και να δείρει Αλβανούς. Δεν μπορεί δηλαδή να μην είχε εκδηλώσει τις προθέσεις του πριν από το γεγονός. Το ζήτημα είναι τι συνειδήσεις φτιάχνει αυτό το κόμμα και πως διαπαιδαγωγεί τα μέλη του.

Το ψευτοΚΚΕ όπως και ο ΣΥΝ έχουν τεράστιες ευθύνες για τη μαζική εισαγωγή της φτηνής εργατικής δύναμης και τη διατήρηση των μεταναστών στο χειρότερο κοινωνικό περιθώριο, με τη γραμμή ότι οι ξένοι κάνουν δουλειές που δεν κάνουν οι Έλληνες. Οι αντιθέσεις που γεννήθηκαν στους Έλληνες ανειδίκευτους εργάτες έχουν τη βάση τους ακριβώς σ' αυτή την αντίληψη.

ΚΡΥΟΝΕΡΙ

Ο ΜΕΣΑΙΩΝΑΣ ΣΑΜΠΟΤΑΡΕΙ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Οι ακραίες καιρικές συνθήκες που επικράτησαν την προηγούμενη εβδομάδα έβγαλαν για μια ακόμη φορά στο επίκεντρο της πολιτικής ζωής το σαμποτάζ που προκαλείται στις παραγωγικές δυνάμεις αυτής της χώρας καθώς και τη μεσαιωνική βαρβαρότητα αυτών που καθοδηγούν και υλοποιούν αυτό το σαμποτάζ στηριζόμενοι πάνω σε “επιστημονικά” δεδομένα ή πάνω στην άγνοια του λαού σε επιστημονικά ζητήματα. Ήταν αρκετό ένα ακραίο καιρικό φαινόμενο για να φέρει στα μάτια όλου του λαού τον ιδιαίτερα σαμποταριστικό ρόλο του Ε΄ τμήματος του Αρείου Πάγου, για το οποίο και στο παρελθόν είχαμε μέσα στις στήλες της Νέας Ανατολής αναφερθεί.

Πραγματικά μερικά μποφόρ έντασης ανέμου παραπάνω από τα συνηθισμένα στάθηκαν ικανά για να προκαλέσουν μπλακ άουτ στην Αττική βυθίζοντας στο σκοτάδι την πληθθέστερη περιοχή της χώρας και να φέρουν το πρόβλημα με το Κρυονέρι και την πρόεδρό του αλλά και όσα εδώ και καιρό γίνονται εκεί μπροστά μπροστά στις πολιτικές εξελίξεις. Γιατί το ζήτημα με το Κρυονέρι δεν είναι απλά η άρνηση μερικών κατοίκων να μην αφήσουν τους πυλώνες της ΔΕΗ που θα αποτελέσουν την τρίτη γραμμή Βορρά-Νότου για τη μεταφορά της ηλεκτρικής ενέργειας να περάσουν μέσα από τις ιδιοκτησίες τους. Στο βάθος του, το ζήτημα αυτό, είναι ένα κομμάτι, μια εφαρμογή ενός γενικότερου σχεδίου υπονόμησης της παραγωγικής βάσης αυτής της χώρας και εδώ ακριβώς συμπυκνώνεται, για άλλη μια φορά, όλη η πολιτική και η ιδεολογία του σοσιαλισμού και του αντιδραστικού, φεουδαρχικού τύπου οικολογισμού που αποτελεί τη θεωρητική κάλυψη αυτής της υπονόμησης.

Η ίδια η ιστορική διαδρομή του θέματος, πέρα από την επιστημονική αλήθεια για την οποία θα αναφερθούμε αναλυτικά πιο κάτω, αποδεικνύει πόσο συνειδητά έδρασαν ορισμένοι παράγοντες. Το 1986 η ΔΕΗ ζητά από τη διεύθυνση πολεοδομίας Ανατολικής Αττικής να μείνουν αδόμητες οι περιοχές απ΄ όπου θα περάσει η τρίτη γραμμή Βορρά-Νότου, οι οποίες εν τω μεταξύ είχαν απαλλοτριωθεί και η ΔΕΗ είχε καταθέσει τις αποζημιώσεις στο Ταμείο παρακαταθηκών και δανείων, από όπου όμως οι κάτοικοι δεν τις πήραν ποτέ. Ό-

μως τον Ιούλιο του 1989 η κοινότητα Κρυονερίου επεκτείνει το ρυμοτομικό σχέδιο Κρυονερίου, σχέδιο που εγκρίνει το ΥΠΕΧΩΔΕ, με το επιχείρημα ότι δεν κινδυνεύει η υγεία των κατοίκων και αφού εν τω μεταξύ είχε αρχίσει η παράνομη οικοδόμηση στην επίμαχη περιοχή. Όμως στις 25 Μαΐου του 1990 η κοινότητα κάνει αίτηση στο Συμβούλιο της Επικρατείας για να ακυρώσει την απόφαση (ΦΕΚ 474/Δ/7.8.89) των αρμόδιων υπουργείων που δίνουν την άδεια κατασκευής και λειτουργίας της γραμμής. Το ΣτΕ απορρίπτει την αίτηση αυτή, το 1992, με την επισήμανση ότι δεν υπάρχουν θέματα υγείας. Στη συνέχεια ολοκληρώνεται η μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων της ΔΕΗ που αποδεικνύει ότι τα όρια της ακτινοβολίας είναι κάτω από τα όρια του ευρωπαϊκού κανονισμού (CELENEC ENV 50166-1) η οποία και εγκρίνεται από τα υπουργεία Βιομηχανίας και ΠΕΧΩΔΕ στις 24-2 1995. Όμως ωστόσο στις 21 Νοέμβρη 1994 στην απόπειρα της ΔΕΗ να κατασκευάσει τους πυλώνες δημιουργούνται επεισόδια. Συγκεκριμένα, μια ομάδα κατοίκων εμποδίζουν τα συνεργεία της ΔΕΗ να στήσουν τους πυλώνες παρά την παρουσία της αστυνομίας και την παρουσία εισαγγελέα. Μαζί με τους κατοίκους αυτούς του Κρυονερίου ήταν και ο βουλευτής της ΝΔ Κατσιγιάννης καθώς και ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Ν.Βρεττός. Ο βουλευτής αυτός λίγους μήνες αργότερα έγινε υφυπουργός Βιομηχανίας για να εποπτεύει δηλαδή τη ΔΕΗ!!! Στα επεισόδια αυτά η αστυνομία συλλαμβάνει και οδηγεί στο αυτόφωρο τα μέλη του ΔΣ

της ΔΕΗ και το Συμβούλιο της Διεύθυνσης της ΔΕΗ, όπου εκεί αντί να τους δικάσουν, όπου προφανώς θα αθωώνονταν, ο εισαγγελέας Κολιοκώστας διέταξε προανάκριση και ποινική δίωξη!!! Όμως στις 25 Μαρτίου του 1995 η κοινότητα Κρυονερίου και ορισμένοι κάτοικοι κάνουν προσφυγή κατά της απόφασης του ΣτΕ. Στις 1-11-95 ξεκινά η συζήτηση στο ΣτΕ και το Νοέμβριο του 1997 κοινοποιείται στη ΔΕΗ η απόφαση ότι γίνεται δεκτή η προσφυγή των κατοίκων του Κρυονερίου για να μη γίνει η γραμμή με το αιτιολογικό ότι τη σχετική περιβαλλοντική μελέτη δεν είχε υπογράψει και ο υπουργός Υγείας. Αυτό όμως σύμφωνα με τη Β.Παπανδρέου “δεν προβλέπεται από το νόμο” (Βήμα, 29 Μάρτη). Μένουν λοιπόν μόνο 4-5 πυλώνες για να ολοκληρωθεί μια γραμμή, που έχει κοστίζει στη ΔΕΗ 20 δις μέχρι σήμερα και που θα συμβάλει αποφασιστικά στη μείωση του κινδύνου ενός μπλακ άουτ της Αττικής με όλα όσα συνεπάγεται κάτι τέτοιο.

Μέσα λοιπόν από αυτή την ιστορική διαδρομή του ζητήματος αυτού φαίνεται καθαρά η ευθύνη του Ε΄ τμήματος του ΣτΕ που αλλάζει μια παλιότερη του απόφαση και μάλιστα για τυπικούς λόγους. Πρέπει να σημειώσουμε εδώ πως το συγκεκριμένο τμήμα είναι υπεύθυνο για μια σειρά από αποφάσεις που βάζουν φρένο στην ανάπτυξη της χώρας μας. Θα θυμίσουμε εδώ την απόφασή του (2805/7-7-1997) για τη μη ηλεκτροδότηση, με υπόγεια γραμμή μεταφοράς της ηλεκτρικής ενέργειας από τη ΔΕΗ, των νησιών Σύρο, Τήνο, Μύκονο και Άνδρο. Στην απόφαση αυτή μάλιστα προσδιορίζεται (στο σκεπτικό της) και ο τρόπος ανάπτυξης που πρέπει να ακολουθήσουν τα νησιά αυτά. Είχαμε γράψει σχετικά με αυτό στη Νέα Ανατολή τον Ιούλιο. Μία παρόμοια απόφαση ήταν αυτή της παράκαμψης της Εγνατίας για να προστατευθεί η καφέ αρκούδα, και τελευταία το ίδιο τμήμα έκδωσε απόφαση ενάντια στην επέκταση του λιμανιού της Ραφήνας.

Όπως καταλαβαίνει κανείς το τμήμα αυτό κάνει πολιτική και μάλιστα πολιτική στην κατεύθυνση του σαμποτάζ της οικονομίας. Κινείται βασικά στη σοσιαλφασιστική γραμμή του αρχισαμποταριστή Λαλιώτη, του ΣΥΝ και του ψευτοΚΚΕ, και από εκεί πιστεύουμε ότι αντλεί τη δύναμή του, τέτοια ώστε να μπορεί να έρχεται σε φανερή αντίθεση με ένα μεγάλο τμήμα του πληθυσμού της χώρας.

Ακόμη όμως φαίνεται και η ευθύνη της κοινότητας Κρυονερίου και της πρόεδρου της που κάνουν δύο φορές προσφυγή με εντελώς αντίθετα σκεπτικά. Ενδεχομένως να πρόκειται στην περίπτωση αυτή για οικοπεδικά συμφέροντα. Μπορεί όμως κι εκεί να δουλεύουν μέλη των σαμποταριστικών πολιτικών φραξιών σε καίριες θέσεις.

Ας δούμε όμως και την επιστημονική πλευρά του ζητήματος που είναι και η ουσιαστικότερη. Γιατί όπως έχουμε γράψει και παλιότερα η αλήθεια της επιστήμης και η πίστη σε αυτήν είναι εκείνη που ξεχωρίζει την πρόοδο από την αντίδραση.

Το πρόβλημα με τις γραμμές μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας εναλλασσόμενου ρεύματος είναι το ηλεκτρικό και το μαγνητικό πεδίο που αυτά δημιουργούν και οι επιπτώσεις που αυτά μπορεί να έχουν πάνω στους οργανισμούς γενικά αλλά και στον ανθρώπινο οργανισμό ειδικότερα. Επειδή με την ευρύτατη χρήση του ηλεκτρισμού το ζήτημα αυτό είναι σημαντικό για την υγεία, έχει συσταθεί η Διεθνής Οργάνωση Μεγάλων Ηλεκτρικών Δικτύων Υψηλής Τάσης (CIGRE) με έδρα το Παρίσι και εθνικές επιτροπές σε όλον τον κόσμο. Η CIGRE έχει συστήσει μια Διεθνή Ομάδα Μελέτης για το θέμα στην οποία συμμετέχουν διακεκριμένοι ειδικοί επιστήμονες ηλεκτρολόγοι μηχανικοί και γιατροί. Η μικτή αυτή ομάδα παρακολουθεί κάθε έρευνα και επιδημιολογική μελέτη που γίνεται σε όλο τον κόσμο για το θέμα της επίδρασης των ηλεκτρομαγνητικών πεδίων στον άνθρωπο και εκδίδει κάθε χρόνο εκθέσεις γιαυτό. Σύμ-

φωνα με τις τελευταίες εκθέσεις της ομάδας αυτής οι μέχρι σήμερα διαπιστώσεις δεν δικαιολογούν τη συσχέτιση ηλεκτρομαγνητικών πεδίων πολύ χαμηλής συχνότητας από γραμμές υψηλής τάσης με την εμφάνιση καρκίνου. Οι εκθέσεις αυτές αναφέρουν επίσης ότι η έρευνα δεν περιορίστηκε σε επιδημιολογικές μελέτες, αλλά έγιναν και εκτεταμένα εργαστηριακά πειράματα *in vivo* (σε ζωντανά πειραματόζωα) και *in vitro* (σε δοκιμαστικό σωλήνα). Κατά τα πειράματα αυτά τα ηλεκτρομαγνητικά κύματα δεν μπόρεσαν να προκαλέσουν καρκινογέννηση ούτε σε πειραματόζωα *in vivo* ούτε σε ιστούς και κύτταρα *in vitro*. Όμως και σε περιπτώσεις κυττάρων που είχαν ήδη αναπτύξει καρκίνο από άλλη αιτία δεν διαπιστώθηκε ασφαλής συσχέτισμός της εξέλιξής του με τα ηλεκτρομαγνητικά πεδία, καθώς σε ορισμένες περιπτώσεις παρουσιάστηκε *in vitro* επιτάχυνση της εξέλιξής του και σε άλλες περιπτώσεις επιβράδυνση, ενώ σε *in vivo* πειράματα σε πειραματόζωα δεν παρατηρήθηκε αντίστοιχη επίδραση. Τα ίδια συμπεράσματα αναφέρονται και στο τελευταίο συνέδριο της CIGRE στο Παρίσι το 1996 όπως και στην έκθεση της Αμερικανικής ακαδημίας επιστημών το 1997. (Τα στοιχεία αυτά είναι παρμένα από συνέντευξη του κ. Δ. Αγορή, επικ. καθηγητή Υψηλών Τάσεων και μέλους της Δ.Ε του ΤΕΕ, στη *Ελευθεροτυπία* στις 2-4-1998). Ένα χρόνο νωρίτερα το εθνικό Συμβούλιο Έρευνας των ΗΠΑ δημοσίευσε τα συμπεράσματά του από την εξέταση 500 περίπου εργασιών των τελευταίων 17 ετών σχετικά με την επίδραση των πεδίων στην υγεία. Στη σχετική επιτροπή συμμετείχαν διακεκριμένοι επιστήμονες από τις Ιατρικής, του Περιβάλλοντος, της Ηλεκτρολογίας, της Γενετικής, της Βιολογίας, της Δημόσιας Υγείας, της Ογκολογίας κλπ. Προέκυψε πως δεν υπάρχουν πειστικά στοιχεία για το ότι τα ηλεκτρικά και τα μαγνητικά πεδία που συναντώνται στα

ΚΡΥΟΝΕΡΙ

συνέχεια από τη σελ. 6

σπίτια παίζουν κάποιο ρόλο στην ανάπτυξη καρκίνου, σε αναπαραγωγικές και αναπτυξιακές ανωμαλίες ή σε προβλήματα μάθησης και συμπεριφοράς. Σε καμιά περίπτωση πειραμάτων σε ζώα, ακόμα και σε πολύ μεγάλη έκθεση, δεν έχει παρατηρηθεί βλάβη στο DNA των κυττάρων. Τα πειράματα έδειξαν ότι οι πεδιακές εντάσεις, ακόμα και όταν αποκτούν πολύ μεγάλες τιμές, δεν μπορούν να προκαλέσουν καρκίνο ή να επηρεάσουν την αναπαραγωγή, την ανάπτυξη και τη συμπεριφορά των ζώων. (Από τη συνέντευξη του κ. Δ.Τσανάκα, καθηγητή στο τμήμα ηλεκτρολόγων μηχανικών στο πανεπιστήμιο της Πάτρας στη *Ελευθεροτυπία* στις 2-4-1997).

Πρέπει να τονίσουμε ότι η δημοσιοποίηση ενδιάμεσων σταδίων των σχετικών ερευνών καθώς και η επιλεκτική απομόνωση στοιχείων από κάποιες μόνο μελέτες μπορεί να οδηγήσει σε παρερμηνείες και να δημιουργήσει υπέρμετρες ανησυχίες, μιας και αφορά το ιδιαίτερα ευαίσθητο ζήτημα της δημόσιας υγείας. Πρέπει δε να πούμε ότι τα όποια συμπεράσματα μεμονωμένων ερευνητών δεν μπορούν να υποκαταστήσουν, σύμφωνα με τη διεθνή επιστημονική πρακτική και τις ισχύουσες αντιλήψεις μεταξύ των επιστημόνων, τα συμπεράσματα επιτροπών από επιστήμονες αναγνωρισμένους κύρους και δεν μπορούν να αποτελούν κριτήριο για τη δημόσια υγεία. Διαφορετικά ο οιοσδήποτε θα μπορούσε να θεσπίζει κανόνες και κανονισμούς για οποιοδήποτε ζήτημα ήθελε, βασιζόμενος σε μια και μόνο μελέτη ή απομονώνοντας ορισμένα μόνο στοιχεία από αυτές που κατά την κρίση του ενισχύουν κάποιες απόψεις και αγνοώντας όλες τις άλλες που μπορεί να υπάρχουν για το ίδιο ζήτημα.

Ειδικότερα σε ότι αφορά τις γραμμές μεταφοράς που πρόκειται να περάσουν από το Κρυονέρι.

Το ζήτημα είναι αν οι τιμές της έντασης του ηλεκτρικού και του μαγνητικού πεδίου είναι μέσα στα επιτρεπτά όρια που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή το 1995 σύμφωνα με το Προσωρινό Ευρωπαϊκό Πρότυπο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ηλεκτροτεχνικής Τυποποίησης (CENELEC ENV 50166-1) και που στη σύνταξή του συμμετείχαν εκτός των τεχνικών και κορυφαίοι γιατροί πολλών ει-

δικοτήτων από πολλές ευρωπαϊκές χώρες. Τα όρια αυτά συμφωνούν με τα ανώτερα επιτρεπτά όρια που έχει θεσπίσει η IRPA/INIRC (Διεθνής Εταιρεία Προστασίας έναντι Ακτινοβολίας/Διεθνής Επιτροπή Προστασίας έναντι μη Ιονίζουσας Ακτινοβολίας). Η επιτροπή αυτή βρίσκεται σε συνεργασία με το Περιβαλλοντικό Τμήμα Υγείας της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας (WHO). Τα όρια αυτά είναι 100μT για το μαγνητικό πεδίο και 5kV/m για το ηλεκτρικό πεδίο. Οι μετρήσεις της ακτινοβολίας από τις γραμμές που περνούν από το Κρυονέρι έγιναν για λογαριασμό της ΔΕΗ από το Πανεπιστήμιο Πατρών καθώς και από το Landesgewerbeanstalt Bayern που είναι εξειδικευμένο σε μετρήσεις και δοκιμές στον τομέα της ηλεκτροτεχνίας και των ιατρικών μηχανημάτων και που είναι δημόσιο ινστιτούτο.

Παρόλο που μπορεί να πιστευτεί κανείς ότι η προσθήκη και άλλης γραμμής μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας και κατά συνέπεια η δημιουργία και άλλης μιας πηγής ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας θα προσθέσει και άλλη ακτινοβολία στην ήδη υπάρχουσα εν τούτοις αν κανείς έχει στοιχειώδεις γνώσεις λυκειακής φυσικής και γνωρίζει την πρόσθεση διανυσμάτων μπορεί να καταλάβει ότι με δύο ή περισσότερες γραμμές μεταφοράς και εφόσον η φάση κάθε γραμμής έχει επιλεγεί κατάλληλα, και η ΔΕΗ προφανώς αυτό θα κάνει, η μέγιστη τιμή της έντασης των πεδίων μικραίνει. Και να πως:

Η ένταση των πεδίων είναι ανάλογη με την τιμή της έντασης του ηλεκτρικού ρεύματος που διαρρέει τις γραμμές μεταφοράς. Η ένταση του ηλεκτρικού ρεύματος για την τροφοδότηση μιας περιοχής με ηλεκτρική ενέργεια είναι για δεδομένη τάση (όπως ακριβώς συμβαίνει και με την περίπτωση μας) ανάλογη του φορτίου της περιοχής και ανεξάρτητη από τον αριθμό των γραμμών. Η λειτουργία και μιας δεύτερης γραμμής με ισοκατανομή του φορτίου στις δύο γραμμές, άρα και με μείωση της μέγιστης τιμής της έντασης αν είχαμε μόνο μια γραμμή, συνεπάγεται μείωση της μέγιστης τιμής της μαγνητικής επαγωγής στο μισό της αρχικής της τιμής (για μια γραμμή) εφόσον οι γραμμές βρίσκονται σε μεγάλη απόσταση μεταξύ τους. Η μείωση αυτή είναι ακόμη μεγαλύτερη αν οι γραμμές είναι παράλληλες και

σε μικρή απόσταση μεταξύ τους διότι τώρα σε κάποιο σημείο οι εντάσεις του μαγνητικού πεδίου από κάθε γραμμή είναι αντίθετα διανύσματα και αφαιρούνται. Έτσι έχουμε και μείωση της μέσης τιμής της έντασης του μαγν. πεδίου στο περιβάλλον των γραμμών. Η ίδια συμπεριφορά διαπιστώνεται και με την προσθήκη τρίτης ή τέταρτης γραμμής κλπ. Άρα σύμφωνα πάντα με τους νόμους της φυσικής η κατασκευή και η λειτουργία της τρίτης γραμμής, πέρα και από τα ζητήματα που έχουν να κάνουν με την τροφοδότηση της Αττικής, είναι προς το συμφέρον της υγείας των κατοίκων. Κατά συνέπεια κάθε καλόπιστος άνθρωπος όχι μόνο δεν θα ήταν αντίθετος στην τρίτη γραμμή αλλά θα ήταν και ευχαριστημένος και από πάνω. Όμως η κυρία κοινοτάρχης και οι κάτοικοι φαίνεται να αγνοούν ή να μη θέλουν να μάθουν ρωτώντας τους ειδικούς γι' αυτούς τους νόμους.

Όσον δε αφορά την υπογείωση των γραμμών μεταφοράς πρέπει να πούμε ότι να μην αυτή περιορίζει το χώρο της έκθεσης στο μαγνητικό πεδίο αλλά αυξάνει τις μέγιστες τιμές της μαγνητικής επαγωγής. Σε ύψος 1 μέτρο από το έδαφος ένα υπόγειο καλώδιο υψηλής τάσης προκαλεί μέγιστη τιμή μαγνητικής επαγωγής κατά πολύ μεγαλύτερη από την αντίστοιχη της εναέριης γραμμής, λόγω της μαγνητικής διαπερατότητας του εδάφους. Κατά συνέπεια το πρόβλημα για τους κάτοικους που θα βρίσκονται από πάνω από τα καλώδια, και που σήμερα δεν θέλουν να βρίσκονται αυτοί κάτω από αυτά, θα είναι μεγαλύτερο.

Όπως λοιπόν φαίνεται από όλα τα παραπάνω η άρνηση μερικών κατοίκων του Κρυονερίου να αφήσουν να περάσει η τρίτη γραμμή μεταφοράς της ηλεκτρικής ενέργειας από εκεί στερείται επιστημονικής αλλά και λογικής βάσης. Όμως όπως είπαμε και στην αρχή του άρθρου μας τόσο η άρνηση αυτή όσο και η σχετική απόφαση του Ε' τμήματος του ΣτΕ κινούνται, και από εκεί αντλούν τη δύναμή τους, μέσα σε ένα γενικότερο κλίμα οικονομικού σαμποτάζ που καθοδηγείται από το Λαλιώτη και που στόχο έχει να διαλύσει οικονομικά τη χώρα έτσι ώστε αυτή να γίνει ευκολότερη λεία στα νύχια της ρωσικής υπερδύναμης.

Ο ΛΑΛΙΩΤΗΣ ΠΙΝΙΓΕΙ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Τις τελευταίες μέρες του Μάρτη, οι κάτοικοι της Αττικής ήρθαν ξανά αντιμέτωποι με τις πλημμύρες που προκάλεσε μία ασυνήθιστη, πραγματικά, για τα δεδομένα της χώρας μας κακοκαιρία. Τα κόμματα μίλησαν για ευθύνες της κυβέρνησης συνολικά και η κυβέρνηση μίλησε για μοναδικά καιρικά φαινόμενα. Οι νομάρχης Δυτ. Αττικής ήταν, ίσως ο μόνος που μίλησε για ευθύνες του ΥΠΕΧΩΔΕ. Η πραγματικότητα είναι ότι η αντιπλυμμυρική προστασία είναι ευθύνη του Λαλιώτη, που για άλλη μια φορά κατάφερε να γλιτώσει ουσιαστικά απυρόβλητος για τα εγκλήματά του.

Από το 1994, οπότε σημειώθηκαν οι τελευταίες πλημμύρες, το ΥΠΕΧΩΔΕ έχει διαθέσει 100 δισ. δρχ. για να γίνουν αντιπλυμμυρικά έργα στην Αττική, ποσό που ανέρχεται στο ένα τρίτο μόνο των επενδύσεων που απαιτούνται. Ο ίδιος ο Λαλιώτης παραδέχεται ότι το ποσό που χρειάζεται να διατεθεί είναι 250 δισ. Το Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα στο οποίο εντάσσεται η κατασκευή των αντιπλυμμυρικών έργων συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Από αυτά τα ευρωπαϊκά κονδύλια έχει απορροφηθεί μόνο το 45%. Τα έργα που έχουν γίνει μέχρι τώρα καλύπτουν το 24% του λεκανοπεδίου, ενώ το 76% παραμένει απροστάτευτο.

Στην τελευταία κακοκαιρία πλημμύρισαν τα Άνω Λιόσια και η Γλυφάδα. Στα Άνω Λιόσια από το 1994 έχουν κατασκευαστεί 480 μέτρα του κεντρικού αγωγού απορροής των ομβρίων υδάτων, οποίος έχει συνολικό μήκος 1.800 μέτρα. Ο αγωγός, ο οποίος κατασκευάζεται για να αντιμετωπίσει το ρεύμα Ευπυρίδων, την αιτία για τις πλημμύρες, θα έπρεπε να είχε ολοκληρωθεί στα μέσα του περασμένου έτους! Ο δήμος αναφέρεται σε ευθύνες του εργολάβου, αλλά είναι γεγονός ότι ο έλεγχος είναι δουλειά του ΥΠΕΧΩΔΕ, και είναι ανυπαρκτος. Ωστόσο, υπήρξε μεγάλη καθυστέρηση για την ίδια την κατασκευή του έργου αφού οι σχετικές μελέτες ολοκληρώθηκαν μόλις τον Ιανουάριο του 1996. Την ευθύνη για την εκπόνηση αυτών των μελετών έχει η ΕΥΔΑΠ, της οποίας ο μηχανισμός καθυστερεί όλες τις σχετικές μελέτες. Πολιτικός προϊστάμενος της ΕΥΔΑΠ είναι το ΥΠΕΧΩΔΕ. Σε όλα αυτά ήρθαν να προστεθούν οι διαφωνίες των κατοίκων για το ύψος των αποζημιώσεων για τις αναγκαστικές απαλλοτριώσεις που έπρεπε να γίνουν. Τώρα, ο Λαλιώτης ανακοίνωσε ότι θα εφαρμόσει το μέτρο της επίταξης. Το σύνθημα για το Λαλιώτη είναι να μένει στις ανακοινώσεις.

Ο νομάρχης της Δυτικής Αττικής Περ. Παπαπέτρου, σύμφωνα με δηλώσεις του, από τον περασμένο Αύγουστο στέλνει διαρκώς επιστολές στο Λαλιώτη για την καθυστέρηση των έργων, τόσο στα Άνω Λιόσια, όσο και στο Θριάσιο Πεδίο που απειλείται από το ρεύμα Σαρανταπόταμος. Για τον Σαρανταπόταμο υπάρχει εγκεκριμένη μελέτη από το 1980, αλλά το ΥΠΕΧΩΔΕ έδωσε έγκριση για να χρηματοδοτηθεί το έργο με 1,5 δισ. πέτρι! Πρόσφατα επίσης διαπιστώθηκε ότι δεν υπάρχει περιβαλλοντική μελέτη, η έγκριση της οποίας εκκρεμεί στις υπηρεσίες του ΥΠΕΧΩΔΕ. Όταν η ΕΥΔΑΠ λειτουργεί, το ΥΠΕΧΩΔΕ φροντίζει να αδρανεύει για να μην γίνεται ποτέ, τίποτα.

Σε ό,τι αφορά την παραλιακή, αυτή συγκεντρώνει τα νερά που κατεβαίνουν από τη λεκάνη του Υμηττού. Υπάρχει ένας αγωγός ο οποίος δεν επαρκεί. Απαιτείται η κατασκευή παραλιακού συλλεκτήρα ομβρίων υδάτων, για τον οποίο δεν έχει εκπονηθεί ούτε καν μελέτη.

Ο Λαλιώτης είχε οικουμενική κάλυψη από την κυβέρνηση και από όλα τα άλλα κόμματα που τώρα πια βρίσκονται υπό φιλορώσικη ηγεσία. Ο ίδιος μίλησε για "ακραίο καιρικό φαινόμενο" και έριξε ευθύνες στους δήμους και στις νομαρχίες. Η κυβέρνηση συνολικά είχε την ίδια τοποθέτηση για "ασυνήθιστη κακοκαιρία". Όλο το σοσιαλφασιστικό μέτωπο έβγαλε ανακοινώσεις για "ευθύνες της κυβέρνησης και της ΕΥΔΑΠ". Θα περίμενε κανείς να υποβληθεί αίτημα για παραίτηση Λαλιώτη, αλλά κανείς δεν είπε κουβέντα γι' αυτό. Ενώ το ψευτοΚΚΕ για άλλη μια φορά επανέλαβε ότι για όλα φταίνε τα συμφέροντα των "ιδιωτών εργολάβων" που έχουν αναλάβει την κατασκευή των έργων, και μαζί με τον ΣΥΝ παλεύουν το αίτημα να περάσει η αρμοδιότητα για την αντιπλυμμυρική προστασία από την κεντρική εξουσία στους δήμους και τις κοινότητες, ώστε να πετύχουν μεγαλύτερη διείσδυση στο κράτος μέσα από τους τοπικούς κομματάρχες.

Η ρωσόδουλη κλίκα μέσα στο ΠΑΣΟΚ που έχει επικεφαλής τον Λαλιώτη και το ρωσόδουλο τμήμα της αστικής τάξης με επικεφαλής το ψευτοΚΚΕ και τον ΣΥΝ καταστρέφουν συστηματικά τη χώρα. Όλοι οι δημοκράτες πρέπει να συσπειρωθούν στις γραμμές της ΟΑΚΚΕ για να αντιμετωπιστεί η σοσιαλφασιστική λαίλαπα.

Να ξεσκεπάσουμε το ναζιστικό μέτωπο στην τέχνη για τη νεολαία

Στο φύλλο 201, 13-18 Ιούνη 1997 στη στήλη "Μέτωπο Νεολαίας", στην εφημερίδα *Χρυσή Αυγή*, οι ναζιστές έγραψαν: "Γνωρίζουμε πολύ καλά πως η επαφή με το εκλεκτότερο άνθος της ελληνικής Νεολαίας μπορεί να γίνει οπουδήποτε. Δεν είναι καθόλου άγνωστο το γεγονός πως αρκετά στέκια στα οποία συγκεντρώνονται οι νέοι όπως τα γήπεδα και οι χώροι μουσικών συναυλιών έχουν γίνει κατάλληλα μέρη για τη διάδοση των ιδεών του εθνικισμού. Κάποιοι θα πρέπει να καταλάβουν πως οι καιροί είναι δύσκολοι, η άμεση δράση δεν μπορεί να πάρει αναβολή, και γι' αυτό οι "καθωσπρεπισμοί" δεν έχουν καμιά θέση ανάμεσά μας... Δεν μας νοιάζει το μήκος των μαλλιών ή η στενότητα του παντελονιού, το αν ακούει **HEAVY METAL** και **ΟΙ** ή κλασική και δημοτικά, δεν μας νοιάζει η εξωτερική μόρφωση, αλλά η εσωτερική πνευματική καλλιέργεια. Δεν θέλουμε τα "καλά παιδιά", θέλουμε νέους και νέες που βράζει το αίμα τους για τον εθνικισμό".

Λίγους μήνες αργότερα, τέλη Σεπτεμβρίου, αρχές Οκτώβριου, οι ναζιστές στην ίδια στήλη, αρχίζουν να δημοσιεύουν την ιστορία της "μουσικής εθνικιστικής σκηνής" και συνεχίζουν μέχρι σήμερα. Ο ναζισμός βρήκε τη μουσική του. Αυτή είναι το **HEAVY METAL** και το **ΟΙ** πανκ των σκίνχεντς που εξυμνεί τις ιδέες του ναζισμού, την υπεροχή της λευκής φυλής, τον εθνικοσοσιαλισμό κλπ. Αυτό το περίφημο εργαλείο, το πήρε στα χέρια της η "Χρυσή Αυγή" και το έκανε εργαλείο προσέλευσης μιας καθυστερημένης πολιτικά νεολαίας που της προσφέρει μια σκληρή βία μουσική φόρμα με χιτλερικό περιεχόμενο στους στίχους. Και τα δύο αυτά μουσικά ρεύματα αντιστοιχούν στο σιδερένιο νόμο ύπαρξης του ναζισμού που είναι η βία, βία απέναντι στη νεολαία με δημοκρατική ιδεολογική στάση, στις εθνικές μειονότητες, σε αντι-εθνικιστικές οργανώσεις, σε μετανάστες. Μια βία συνολικά απέναντι στο λαό.

Έπεσε στα χέρια μας ένα "μουσικό και ιδεολογικό περιοδικό", το *White Revolution* (Άρια Επανάσταση) που κυκλοφορεί σε περιορισμένα αντίτυπα αλλά ελεύθερα. Το περιοδικό αυτό αναφέρει ότι ο καταλληλότερος τρόπος για να γίνουν οι ναζιστικές ιδέες του πραγματικότητα, είναι "η προβολή τους μέσω της μουσικής μας έκφρασης".

Το ναζιστικό αυτό έντυπο έρχεται από την Καλαμάτα όπου η "Χρ. Αυγή" έχει γραφεία και διατηρεί έναν όχι αμελητέο πυρήνα ναζιστών. Παρόμοιες κινήσεις έχουν γίνει κι εδώ στην Αθήνα απ' όπου ξεκίνησαν οι ναζιστές. Προφανώς πρόκειται για γενική γραμμή να δουλευτεί αυτό το αντιδραστικό μουσικό ρεύμα για την προσέλκυση νέων ανθρώπων στη "Χρ. Αυγή". Αξίζει τον κόπο να δούμε το φαινόμενο αυτό με προσοχή.

Στο εισαγωγικό σημείωμα του περιοδικού αναφέρεται: "Το περιοδικό αυτό είναι μια ρατσιστική προσφορά για το Ευρωπαϊκό Έτος κατά του ρατσισμού". Το πρώτο θέμα που συναντάει ο αναγνώστης είναι μια τρισέλιδη συνέντευξη των "IRON YOUTH" (Σιδηρά Νεολαία). Αυτοί είναι "ένα νεοϊδρυθέν συγκρότημα απ' την Αθήνα. Ξεχωρίζουν απ' τα υπόλοιπα άλλα διότι είναι το μοναδικό πολιτικοποιημένο εθνικοσοσιαλιστικό γκρουπ στην Ελλάδα. Παίζουν ένα εκπληκτικό και ταυτόχρονα καταιγιστικό Thrash/Hard core. Στις ερωτήσεις μας απαντάει ένα μέλος της μπάντας ο Γιώργος QUALIARON - ΔΡΑΚΟΥΛΑΣ".

Στο ίδιο στυλ είναι και τα ονόματα των υπόλοιπων ναζιστών του γκρουπ THE GREAT BEAST (το μεγάλο κτήνος), WARLORD (πολέμαρχος), ARYAN, Κώστας WEREWOLF (λυκάνθρωπος), Παντελής VIKING, Πέτρος SPARTAN, Γιάννης TOTENENGEL.

Τα ονόματά τους αποτελούν ένδειξη για τις χιτλερικές τους ιδέες που μπορούν να μας δώσουν μια εικόνα του σύγχρονου ναζισμού.

Απαντώντας για την επιλογή του ονόματός τους, λένε: "Μια Σιδηρά Νεολαία, μια υγιής Νεολαία αποτελεί το κατεξοχήν απαραίτητο συστατικό για την οικοδόμηση ισχυρής φυλετικής κοινωνίας. Γυρνώντας πίσω στον χρόνο, παραδειγματιζόμαστε από τη χιτλερική νεολαία, η οποία εξέφραζε την ελπίδα της αναγέννησης του Γερμανικού Έθνους. Έτσι και σήμερα στην Ελλάδα, στην Ευρώπη, αλλά και σ' ολόκληρο το Λευκό κόσμο χρειάζεται μια σφριγηλή νεανική δύναμη που θα ξυπνήσει τον Άριο άνθρωπο απ' τον εβραϊκό λήθαργο".

Πρέπει να δώσουμε κάποια προσοχή σ' αυτά τα αποβράσματα γιατί μπορούν και μιλάνε τόσο ελεύθερα όσο δεν μπορεί να μιλήσει η "Χρ. Αυγή" μέσα από την εφημερίδα της γιατί παριστάνει την εθνικιστική, δήθεν, οργάνωση.

Συνεχίζοντας δίνουν το ιδεολογικό τους στίγμα:

"Είμαστε μια 100% πολιτικοποιημένη μπάντα. Πιστεύουμε και αγωνιζόμαστε για τον Εθνικοσοσιαλισμό. Δεν είμαστε "Πατριώτες" γιατί ο όρος "Πατριώτης" αποτελεί μια επινόηση του συστήματος για να ελέγχει τα εθνικά μας αισθήματα ώστε να μην βγαίνουν έξω από τα "επιτρεπτά" όρια. Δεν πιστεύουμε σε έννοιες όπως κράτος, αστυνομία, τάξη όταν αυτές δεν βρίσκονται υπό το Εθνικοσοσιαλιστικό πρίσμα. ΚΑΤΩ ΟΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ, ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ!".

Σ' ότι αφορά τις σχέσεις με τη ναζιστική συμμορία "Χρ. Αυγή" δηλώνουν: "Υποστηρίζουμε ανεπιφύλακτα δίχως φόβο αλλά με πάθος τη μοναδική ελπίδα της Πατρίδας μας. Δεν έχουμε κανένα λόγο να κρύψουμε την ακλόνητη πίστη μας προς τη ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ και προς το μοναδικό έργο που επιτελεί. HAIL GOLDEN DAWN!".

Μιλώντας για τη διεθνή white power μουσική σκηνή, οι ναζιστές εκτιμούν ότι ανεβαίνει "παρά τις συνεχείς προκλήσεις του συστήματος (τελευταίο περιστατικό η κατάσχεση στα γραφεία της RESISTANCE RECORDS στην Αμερική και τον Καναδά, όλων των περιουσιακών της στοιχείων από τις αρχές)".

Όσο για την ελληνική μουσική η θέση τους είναι: "Ζήτω το ελληνικό παραδοσιακό τραγούδι. ΚΡΕΜΑΣΤΕ ΤΟΥΣ ΣΚΥΛΑΔΕΣ!".

Για να έρθουμε στον αντικαπιταλισμό χιτλερικού τύπου που εκφράζουν οι "IRON YOUTH" όπως και το κόμμα τους η "Χρ. Αυγή". Λένε λοιπόν: "Δεν νομίζω ότι κάποιος συνειδητοποιημένος εθνικοσοσιαλιστής ή εθνικιστής μπορεί να περιμένει από τα πολιτικά κόμματα και την κοινοβουλευτική δημοκρατία να βρουν εθνικές λύσεις. Ίσως θα πρέπει αυτή η πολιτεία να καταρρεύσει ολοκληρωτικά για ν' αναγεννηθεί ένα εθνικό κράτος απ' τις στάχτες της. Δεν τρέφουμε ελπίδες ότι μπορεί να υπάρξει λύση μέσω των εκλογών".

Ποια είναι η λύση; "ΓΚΡΕΜΙΣΤΕ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ. Αυτό αρκεί".

Πάμε παρακάτω.

Ερώτηση περιοδικού: "Καθημερινά γινόμαστε μάρτυρες μιας διαρκούς γενικευμένης αντίδρασης των λαϊκών στρωμάτων στη συστηματική εξόντωση τους, στο όνομα της περιφημής σύγκλισης. Ποια είναι η γνώμη σας γι' αυτό το θέμα; Ποια μορφή θα έπρεπε να έχει η "Ενωμένη Ευρώπη";

Απάντηση: "Η απόφαση των Εβραίων πριν από λίγα χρόνια να πετάξουν στο καλάθι των αχρή-

στων το ένα απ' τα δύο πολιτικά συστήματα που τους εξυπηρετούσαν, δηλαδή τον κομμουνισμό, έδωσε την ευκαιρία για τη γενίκευση της έντασης της καπιταλιστικής επιθέσεως εναντίον των λαϊκών στρωμάτων. Το "Μάαστριχτ" πέρα από την κατάσταση φτώχειας, ανεργίας και πείνας που έχει ήδη επιφέρει, αποτελεί κι έναν ύπουλο εχθρό εναντίον της συνοχής των ευρωπαϊκών εθνών. Είναι φανερό πως η ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΕΥΡΩΠΗ δεν μπορεί να είναι Ευρώπη των χρηματιστηρίων, των Εβραίων και των καπιταλιστών, αλλά η Ευρώπη των Εθνών".

Οι ναζιστές χτυπάνε την ευρωπαϊκή ενοποίηση όπως ακριβώς και το ψευδοΚΚΕ. Η μόνη διαφορά είναι ότι οι πρώτοι μιλάνε για "Ευρώπη των εθνών", ενώ το δεύτερο για "Ευρώπη των λαών". Αλλά πάντα στο ίδιο μέτωπο με την ίδια φρασεολογία.

Συνεχίζοντας κανείς να γυρνάει τις σελίδες συναντάει τους Bound For Glory, ένα συγκρότημα απ' τις ΗΠΑ. Ότι δεν λένε αυτοί οι ναζιστές στο περιοδικό, το λένε στη Χρυσή Αυγή, φ. 227, 6-12/2 σε ολοσέλιδη συνέντευξη. Κάνουμε αυτόν τον παραλληλισμό για να δείξουμε τον συσχετισμό που υπάρχει αλλά και τις κοινές ιδέες των ναζιστών στη μουσική.

Ερώτηση Χ.Α.: Μια εθνικοσοσιαλιστική Hard core μπάντα από την πατρίδα σας, οι Ethnic Cleansing (Εθνική Εκκαθάριση) έχουν ένα τραγούδι με τον τίτλο "Fuck America!" και πιστεύω πως κι εσείς έχετε ένα παρόμοιο κομμάτι με τον τίτλο "Welcome". Ποια είναι η στάση των αμερικανών εθνικοσοσιαλιστών απέναντι στις ΗΠΑ του σήμερα;

Απάντηση: Η Αμερική είναι ο γόνος του σημερινού καπιταλισμού και βρίσκεται στην "πρώτη γραμμή" για την καταστροφή της εθνικής ταυτότητας της Λευκής Ευρωπαϊκής Ηπείρου. Οι ΗΠΑ είναι επίσης η "Παγκόσμια Αστυνομία", με εντολή να μετατρέψει τον κόσμο σ' ένα πολυφυλετικό μέρος. Αγαπά αυτή τη γη, αλλά μισά την κουλτούρα και την παθητική φύση αυτής της χώρας".

Ξεφυλλίζοντας τώρα το ναζιστικό περιοδικό, βρίσκουμε μία αναφορά στους Svastika, ένα σουηδικό συγκρότημα. Ένα θεωρητικό άρθρο για την Άρια επανάσταση όπου δημοσιεύονται αποσπάσματα απ' τον Χίτλερ. Επίσης, διευθύνσεις απ' όλον τον κόσμο για επικοινωνία με ξένους ναζιστές κ.α.

Αλλά το πιο σημαντικό ίσως σημείο, βρίσκεται στις τελευταίες σελίδες όπου γίνεται παρουσίαση εντύπων διεθνών και ελληνικών.

Φυσικά, πρώτο παρουσιάζεται το περιοδικό της "Χρ. Αυγής" το οποίο χαρακτηρίζεται ως "το καλύτερο, ίσως, εθνικοσοσιαλιστικό περιοδικό του κόσμου".

Όμως υπάρχουν και άλλα ναζιστικά περιοδικά που κυκλοφορούν στην Ελλάδα: α) Η εκδίκηση του METAL που ήδη έχει βγάλει έξι τεύχη και διατίθεται από τα γραφεία της "Χρ. Αυγής". Αποκαλείται "το καλύτερο ελληνόφωνο N/S/Zine", δηλ. εθνικοσοσιαλιστικό περιοδικό που κυκλοφορεί και "ξυπνάει την ελληνική νεολαία από το νιρβάνα του συρμού". Απ' ό,τι καταλαβαίνουμε, συντάκτης του είναι ο Γιώργος QUALIARON, δηλ. ο ναζιστής των "IRON YOUTH", προφανώς: "Όποιος αυτοαποκαλείται μεταλλάξ και δεν βοηθάει αυτό το περιοδικό είναι το λιγότερο ομοφυλόφιλος. Metal συναγωνιστές κρατάτε γερά!, β) το GAMMADION, νέο αγγλόφωνο μουσικό-ιδεολογικό N/S/Zine από τα Τρίκαλα. Πέρα απ' όλα τ' άλλα στις 52 σελίδες του περιέχει και αφιερώματα στις N/S σκηνές, και στα κινήματα της Ρωσίας και της Σερβίας. Να υπενθυμίσουμε ότι στα Τρίκαλα η "Χρ. Αυγή" διατηρεί πυρήνα ναζιστών και γραφεία. γ) DARK IMPERIUM, που σημαίνει αυτοκρατορία του σκότους. Αυτό βγαίνει στην Αθήνα (πρώτο τεύχος επίσης). Το εξώφυλλο διακοσμημένο με τρεις σημαίες, με τους αγκυλωτούς σταυρούς και μέσα άρθρα πέρα από τη μουσική για τα WAFEN SS, τον Δράκουλα και τους άγγλους ναζιστές. Εδώ υπάρχει καθαρά όνομα και διεύθυνση ακριβής, δ) το ELITE, "μια έντυπη ιδεολογικο-πολιτική προσπάθεια των ελλήνων skinheads... Τους ευχόμαστε καλές πεζοδρομιακές συγκρούσεις με τους κόκκινους αρουραίους. STAY ALIVE AND KICK!". Εδώ δεν υπάρχει διεύθυνση. Παραπέμπουν τους ενδιαφερόμενους στο πρώτο περιοδικό Η εκδίκηση του METAL για πληροφορίες, δηλ. στα γραφεία της "Χρ. Αυγής".

Όλο αυτό το βρωμερό πολιτικό έκτρομα που ζητάει να αναδυθεί μέσα από τη μουσική, έχει σαν κέντρο του τους ναζιστές της "Χρ. Αυγής". Η νόμιμη ύπαρξη των χιτλερικών στη χώρα μας δείχνει ότι η δημοκρατία είναι βαθιά άρρωστη, ακρωτηριασμένη. Την ευθύνη γι' αυτό φέρνουν όλα τα πολιτικά κόμματα που καλύπτουν το ναζισμό και τον προστατεύουν. Αυτή η αποκάλυψη πρέπει να γίνει φανερή στη νεολαία και το λαό για τη δραστήρια και ταχύτατη συσπείρωση τους ώστε να τσακιστεί η ναζιστική ιδεολογία και να βγουν εκτός νόμου οι ναζιστές στη χώρα μας.

ΟΧΙ ΣΤΗ ΜΕΙΩΣΗ ΤΟΥ ΜΙΣΘΟΥ ΜΕ ΤΟ ΕΛΑΣΤΙΚΟ ΩΡΑΡΙΟ

Το Υπουργείο Εργασίας είναι έτοιμο, αμέσως μετά το νομοσχέδιο για την Ολυμπιακή να καταθέσει το δικό του νομοσχέδιο για το ελαστικό ωράριο εργασίας.

Σύμφωνα με αυτό, δίνεται το δικαίωμα στην εργοδοσία να αυξάνει μονομερώς τον ημερήσιο χρόνο εργασίας κατά μία ώρα και κατά δύο ώρες μετά από συμφωνία με τα συνδικάτα των εργαζομένων, στη διάρκεια ενός τετράμηνου χωρίς την υπερωριακή αμοιβή αυτών των ωρών. Οι ώρες αυτές θα αφαιρούνται από τον ημερήσιο χρόνο εργασίας στο επόμενο διάστημα έτσι ώστε συνολικά μέσα στον χρόνο, το ωράριο εργασίας να μην υπερβαίνει το 40ωρο την εβδομάδα.

Πρόκειται για ένα μέτρο που στοχεύει στη μείωση του εργατικού μεροκάματου για την "αύξηση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής βιομηχανίας".

Σαν ένα γενικό μέτρο και μάλιστα με νομοθετική ρύθμιση δεν μπορεί παρά να είναι ένα αντιδραστικό - αντεργατικό μέτρο. Γιατί σήμερα στις συνθήκες ζωής που καθορίζει για την εργατική τάξη το βασικό μεροκάματο των 130.000 δραχμών περίπου του μήνα, η υπερωρία είναι το απαραίτητο συμπλήρωμα για να τα βγάλει στοιχειωδώς πέρα η εργατική οικογένεια.

Αυτή λοιπόν την υπερωρία έρχεται να χτυπήσει το νομοσχέδιο με μία ή δύο ώρες απλήρωτης δουλειάς στην περίοδο της φουλ παραγωγής και μείωση αντίστοιχα σε περιόδους ύφεσης της παραγωγής. Αλλά ακόμα και σε βιομηχανίες που η παραγωγή απαιτεί παραπάνω ώρες εργασίας σε όλη τη διάρκεια του χρόνου, η μερική απασχόληση δίνει το δικαίωμα στον εργοδότη να προσλαμβάνει εργάτες γι' αυτόν τον παραπάνω χρόνο χωρίς να πληρώνει την αυξημένη υπερωριακή αμοιβή.

Γράψαμε παραπάνω πως το μέτρο αυτό είναι αντιδραστικό στο βαθμό που αποτελεί γενική νομοθετική ρύθμιση για όλη την αστική τάξη. Και αυτό γιατί σήμερα στην περίοδο του σοσιαλφασιστικού σαμποτάζ στη βιομηχανία, το εργατικό κίνημα μπορεί να δει τέτοιες μορφές ελαστικού ωραρίου σε συγκεκριμένες βιομηχανίες που απειλούνται όμως με διάλυση, κλείσιμο και χάσιμο της δουλειάς για τους εργαζόμενους.

Για την εφαρμογή όμως μορφών ελαστικού ωραρίου σε τέτοιες περιπτώσεις είναι απαραίτητη η συνειδητή απόφαση των εργαζομένων στη συγκεκριμένη βιομηχανία, όπως και η εξασφάλιση του εργατικού ελέγχου στα οικονομικά της.

Γιατί μόνο έτσι μπορεί να εξασφαλιστεί πως η συγκεκριμένη θυσία των εργατών θα γίνει προς όφελος της σωτηρίας αυτών των βιομηχανιών. Η γενική ελαστικότητα και η γενική πτώση του μεροκάματου αντίθετα, είναι σήμερα βοήθεια στο σοσιαλφασισμό. Γιατί έτσι ο σοσιαλφασισμός, ενώ σαμποτάρει τη βιομηχανία και πληρώνει δις για όπλα, καταφέρνει και να έχει συμμαχία με τους βιομήχανους αφού τους εξασφαλίζει κέρδη, και να είναι μέσα στην Ευρώπη για να τη σαμποτάρει. Το ελαστικό ωράριο στην Ελλάδα, σε μια χώρα δηλαδή με τόσο χαμηλά μεροκάματα δεν έχει καμία σχέση με την ανάγκη για διεθνή ανταγωνιστικότητα. Είναι σκέτη αντίδραση.

Κάτω από μια τέτοια λογική η ΟΑΚΚΕ καταγγέλει το νομοσχέδιο για το ελαστικό ωράριο και απαιτεί την άμεση απόσυρσή του. Οι εργαζόμενοι πρέπει να το πολεμήσουν. Αλλά μέσα σε ένα πολιτικό πλαίσιο ακριβώς αντίθετο από το σοσιαλφασισμό, το αίτημα είναι: αυξήσεις στους μισθούς, όχι στα όπλα.

Οι καλεσμένοι... του ψευτοΚΚΕ

Πριν από ενάμιση μήνα, το Σάββατο 21 Φλεβάρη, έγινε σε κεντρικό ξενοδοχείο της Αθήνας, η εκδήλωση της Κ.Ε. του ψευτοΚΚΕ για το "αντιιμπεριαλιστικό αντιμονοπωλιακό δημοκρατικό μέτωπο" που προσπαθεί να σκαρώσει ο σοσιαλφασισμός. Τη συσπείρωση και συγκρότηση δηλ. δυνάμεων στον υπερδεξιό αντιευρωπαϊσμό, τον ρωσόφιλο αντιιμπεριαλισμό και τον χιτλερικό τύπο αντικαπιταλισμό στο όνομα ενός εργατισμού, που ακόμα και στα λόγια στρέφεται ενάντια στους εργάτες. Όμως, "ότι κινείται δεν είναι αριστερά".

Δεν θα σταθούμε εδώ στην πλατφόρμα αυτού του μετώπου αλλά στην παρουσία και τη συμμετοχή μεμονωμένων ατόμων καθώς και οργανώσεων ή κινήσεων. Έχουμε τονίσει πολλές φορές ότι ο λεγόμενος "χώρος" ή αλλιώς "εξωκοινοβουλευτική αριστερά" δεν είναι τίποτα άλλο παρά τα μαχητικά αποσπάσματα του Περιεσού που τρέφονται πολιτικά και ιδεολογικά από το ψευτοΚΚΕ.

Διαβάσαμε, λοιπόν, στον Ριζοσπάστη, της 24ης Φλεβάρη την παρουσία του Τάκη Γιαννόπουλου από την εφημερίδα *Ξεκίνημα*. Ολόκληρη η ονομασία της εφημερίδας είναι *Ξεκίνημα για τη μαρξιστική τάση του ΠΑΣΟΚ* και πρόκειται για ένα τροτσκιστικό ρεύμα που δρα μέσα στο λεγόμενο χώρο και συνδέεται πολιτικά με τον ρωσόδοξο Λαλιώτη. Ο Τ. Γιαννόπουλος είναι επίσης και επικεφαλής της ΥΡΕ (Νεολαίας ενάντια στον ρατσισμό στην Ευρώπη), μιας πανευρωπαϊκής οργάνωσης. Μόνο που το ελληνικό τμήμα της αποτελεί ουσιαστικά μέτωπο του *Ξεκίνηματος*.

Ο αντιεθνικισμός, αντιρατσισμός και αντιφασισμός που εκφράζει η ΥΡΕ και το *Ξεκίνημα*, βρίσκεται πάντα στην κατεύθυνση που χαράζει κάθε φορά ο σοσιαλφασισμός. Έτσι, λοιπόν, αφού το ένα μισό ήταν εκεί, το *Ξεκίνημα* δηλαδή, ήταν και το άλλο μισό η ΥΡΕ με την Ζιάκα Χριστίνα, σαν αντιρατσιστική οργάνωση νεολαίας, όπως γράφει ο Ριζοσπάστης. Αλλά εύκολα καταλαβαίνει κανείς όταν γνωρίζει τα πράγματα.

Ήταν εκεί, ανάμεσα σ' έναν απόστρατο υποστράτηγο - πρόεδρο ΣΦΕ '67-74, Μιχ. Βαρδάκη, ένα ναύαρχο εν αποστρατεία, πρόεδρο της ΠΕΔΥΕ, Παπαθανασίου Μιλτιάδη και έναν παπά, τον Χατζηκυριάκο Σταμάτη. Εκεί ήταν και ο Κώστας Κάλπος που με τη διάσπαση του ψευτοΚΚΕ είχε περάσει στο ΝΑΡ. Ήταν εκείνος που στη σφαγή της πλατείας Τιβεν Αν Μεν από τους κινέζους μανδρινούς είχε δηλώσει τότε ότι το ψευτοΚΚΕ (δεν είχε φύγει ακόμα), δεν είχε κομματική οργάνωση στο Πεκίνο για να γνωρίζει ακριβώς τα γεγονότα.

Ήταν άραγε τυχαία η παρουσία του *Ξεκινήματος* σ' αυτή τη σύναξη;

Σ' αυτό το ερώτημα θα απαντήσει καλύτερα ο Σπύρος Σερμακέζης, ταξίαρχος εν αποστρατεία, αντιπρόεδρος της Παναθηναϊκής Επιτροπής για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη, κνίτης ως τα μπούνια. Είπε στην ομιλία του εκεί:

"Το αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο πρέπει να είναι ταξικό, να είναι πλατύ. Πρέπει να προσεγγίσει και να αγκαλιάσει πολύ κόσμο, άσχετα από πολιτικές, κομματικές πεποιθήσεις.

Διάφορες οργανώσεις, διάφορα κομματίδια, εξωκοινοβουλευτικά κ.λπ., τα οποία έχουν μια αγωνιστικότητα για το γκρέμιμα αυτής της "νέας τάξης", αλλά έχουν πάρει στραβό δρόμο, αν μπορούμε να τους βάλουμε μέσα και να μπουνίσουν σ' ένα δρόμο για συνεργασία, τότε θα επιτύχουμε πολλά (Ριζοσπάστης, 26/2).

Είναι ίσως η πρώτη φορά που τόσο ξεκάθαρα και επίσημα, ο σοσιαλφασισμός καλεί τα παιδιά του να έρθουν κοντά του και τους αναγνωρίζει σα συμμάχους στην ίδια στρατηγική παρά τις αταξίες που κάνουν πότε-πότε.

Η μόνη παραφωνία σ' αυτή τη σύναξη ήταν η παρουσία του δημοκράτη Θ. Παπαμάργαρη, πρώην προέδρου της ΟΤΟΕ. Στην ομιλία του, αν και χτύπησε τον κρατικισμό στην οικονομία και τη μετατροπή των ΔΕΚΟ σε ΟΑΕΔ με υπεράριθμους που δεν κάνουν τίποτα, όπως ανέφερε χαρακτηριστικά, στις διεθνείς σχέσεις υποστήριξε τη θεωρία του σοσιαλφασισμού που λέει ότι εχθρός των λαών είναι το δίδυμο νεοφιλελευθερισμός-ιμπεριαλισμός, δηλ. ΗΠΑ και αναγνώρισε το ψευτοΚΚΕ σαν "μαρξιστικό-λενινιστικό" κόμμα, σαν "επαναστατικό" κόμμα που μπορεί σήμερα να δώσει μια προοπτική στη χώρα και στο λαό.

Τίμοι άνθρωποι και δημοκράτες βρίσκονται συχνά στο στρατόπεδο του εχθρού. Αλλά η ταξική πάλη κρίνει τα ζητήματα ομαά. Αριστερά δεν είναι να χτυπάει κανείς την ανάπτυξη της βαριάς βιομηχανίας στο όνομα του αντικαπιταλισμού, αριστερά δεν είναι να πηγαίνει κανείς με το ρώσικο ιμπεριαλισμό για να χτυπήσει έναν άλλο, και σίγουρα αριστερά δεν είναι να μιλάει κανείς στο όνομα του λαού και να χτυπάει την ενότητα του, το ψωμί του, τον δημοκρατικό συνδικαλισμό.

Αιματηρή επίθεση σε Αλβανό από τα ναζιστικά τέρατα

Το ανερχόμενο κύμα ρατσισμού και ξενοφοβίας επιτρέπει στους ναζιστές της "Χρ. Αυγής" να μεταμορφώνονται σε "κοινωνικούς προστάτες" ενάντια στην "εγκληματικότητα των λαθρομεταναστών" και να ασκούν τη βία τους κάτω από την ανοχή ή και την επιδοκιμασία ενός τμήματος του λαού.

Έτσι, την Τρίτη 24 Φλεβάρη στις 9 το πρωί στην πλατεία Ομονοίας, μια ομάδα ναζιστών ξυλοκόπησε ένα 25χρονο Αλβανό, τον Αρμούτ Α. και τον υποχρέωσαν να διαβάσει φωναχτά δημοσίευμα απογευματινής εφημερίδας που κατήγγειλε τη δράση τους. Όπως κατήγγειλε το θύμα στην *Ελευθεροτυπία*: "Προχωρούσα στην Ομόνοια, όταν με σταμάτησαν 4 άτομα με ξυρισμένα κεφάλια και στρατιωτικό ντύσιμο. Κρατούσαν στα χέρια τους μια εφημερίδα. "Ξέρεις να διαβάζεις, σκουληκι Αλβανέ;" μου είπαν, κι άρχισαν να με δέρνουν. Με χτυπούσαν περίπου 10 λεπτά και κάθε τόσο με υποχρέωναν να διαβάζω δυνατά τους τίτλους: "Οπαδοί της Χρυσής Αυγής ξυλοκοπούν συστηματικά αλλοδαπούς" ή "το αυγό του φιδιού έχει ήδη εκκολληθεί στην Ελλάδα". Έτσι έμαθα από πρώτο χέρι, ποιοι με δέρνανε και γιατί" (Κυριακάτικη *Ελευθεροτυπία*, 29/3).

Είναι χαρακτηριστικό ότι η πλατεία Ομονοίας στις 9 το πρωί σφύζει από κόσμο και συνήθως στο πεζοδρόμιο απ' την πλευρά της Γ' Σεπτεμβρίου βρίσκεται σχεδόν πάντα μια κλούβα αστυνομικών. Αποτελεί τουλάχιστον σκάνδαλο πως οι 4 ναζιστές επί 10 λεπτά που έδερναν το θύμα δεν έγιναν αντιληπτοί και ξέφυγαν ανενόχλητοι. Έτσι στην εφημερίδα τους που κυκλοφόρησε μετά τον ξυλοδαρμό δεν υπάρχει κανένα σχόλιο διάψευσης του γεγονότος με τους συνήθεις ισχυρισμούς για "λάσπη κατά της Χρ. Αυγής".

Την ευθύνη για το ότι η βία των ναζιστών μπορεί να γίνεται αποδεκτή ενάντια στους Αλβανούς μετανάστες την φέρνουν όλοι εκείνοι οι ψευτοαριστεροί που, για χρόνια με τη γραμμή ότι οι ξένοι κάνουν δουλιές που δεν κάνουν οι Έλληνες, νομιμοποίησαν τη "δουλοκτησία" και γέννησαν μαζικά τον ρατσισμό. Πάνω απ' όλα όμως, έχουν ευθύνη όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα που καθιέρωσαν το χιτλερισμό σα νόμιμο πολιτικό κόμμα.

Επίθεση στην τούρκικη μειονότητα

Αντιγράφουμε από την εφημερίδα *Αυγή*, 18 Μάρτη, το σχόλιο με τίτλο: "Ακροδεξιά σφραγίδα".

"Αργά χθες το βράδυ, η Αστυνομία εξουδετέρωσε εκρηκτικό μηχανισμό (4 γκαζάκια) που βρέθηκε στο γραφείο του βουλευτή ΠΑΣΟΚ Ν. Ροδόπης κ. Δ. Τσετινέ. Ακροδεξιές οσμές αναδύονται στην πόλη τελευταίως και η "Χρυσή Αυγή" επανεμφανίζεται με συνθήματα ρατσισμού και χυδαιότητας. Ο ανταποκριτής σας τελεί εν ετοιμότητι ίνα καταγράψει τα μελλούμενα. Όσοι αδιαφορούν ή σφουρίζουν περιέργως σχετικά με τη "Χρυσή Αυγή" πλανώνται ή με την ανοχή τους τη στηρίζουν".

Πρόκειται για το δεύτερο γεγονός μέσα σε λίγους μήνες και αποτελεί κλιμάκωση της βίαιας δράσης των ναζιστών της "Χρ. Αυγής" ενάντια στην τούρκικη μειονότητα.

Στα τέλη του '97 μια ομάδα μοτοσικλετιστών με λοστούς, πιθανότατα ναζιστές, τριγύριζαν στις τούρκικες συνοικίες της Κομοτηνής και ξυλοκοπούσαν ανυπεράσπιστα θύματα, κυρίως γέροντες και γυναίκες. Συνολικά έξι τούρκοι μειονοτικοί γνώρισαν τη ναζιστική βία.

Τα θύματα, καθώς δεν μπορούσαν να απευθυνθούν στις δικαστικές αρχές, κατέφυγαν στις ηγεσίες της μειονότητας και ιδιαίτερα στους βουλευτές. Οι διαμαρτυρίες οδήγησαν την αστυνομία στη σύλληψη τριών ανηλίκων που ευθύνονταν για τις επιθέσεις στις αρχές του 1998.

Η εθνορατσιστική φυλλάδα Στόχος επιδοκίμασε ουσιαστικά τον ξυλοδαρμό, αν και έμμεσα αρνήθηκε ότι ήταν έργο δικών της φασιστών, γεγονός που μας οδηγεί στους ναζιστές.

Η ισονομία και ισοπολιτεία με τους Έλληνες για την τούρκικη μειονότητα, ισχύει μόνο για τον ξυλοδαρμό από τη ναζιστική συμμορία των "Χρ. Αυγής" κάτω από την ανοχή ή την επιδοκιμασία όλων των κοινοβουλευτικών κομμάτων. Η τούρκικη μειονότητα είναι τμήμα του λαού της Ελλάδας. Κάθε βία που εξασκείται ενάντια της, είναι βία ενάντια στον ελληνικό λαό, ενάντια στη δημοκρατία στη χώρα μας.

Η ναζιστική ιδεολογία πρέπει να τσακιστεί. Οι ναζιστές πρέπει να τεθούν εκτός νόμου, αν θέλουμε η Ελλάδα να μην κατακυλλήσει στο μεσαίωνα και την καταστροφή. Η συσπείρωση όλων των αληθινών δημοκρατών και πατριωτών είναι αναγκαία σήμερα, περισσότερο από ποτέ.

Η ΟΑΚΚΕ και η ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ, θα δώσουν όλες τους τις δυνάμεις γι' αυτή την πάλη. Πάλη ζωής ή θανάτου για τη δημοκρατία στη χώρα μας.

Η ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ-ΓΙΛΜΑΖ

Ο τούρκικος αστικός πολιτικός κόσμος δεξιότερα από το στρατό

Το γεγονός που κυριάρχησε στην πολιτική σκηνή της Τουρκίας το τελευταίο διάστημα (και του οποίου δεν έχουν παιχτεί ακόμα όλες οι πράξεις) είναι η σφοδρή σύγκρουση Γιλμάζ-στρατού. Η σύγκρουση αυτή, στο βαθμό που επηρεάζει με τον ένα ή τον άλλο τρόπο τις ελληνοτουρκικές σχέσεις, αλλά και τη διεθνή θέση της Τουρκίας στην περιοχή, καθώς και την εσωτερική της σταθερότητα, και επομένως και τον πολιτικό της προσανατολισμό, νομίζουμε πως μας ενδιαφέρει άμεσα, και στη βάση αυτή αξίζει να ασχοληθούμε κάπως πιο διεξοδικά με το ζήτημα.

Καταρχήν, το μάτι ενός ανθρώπου που έχει συνηθίσει να βλέπει τα πράγματα από τη σκοπιά των συνηθισμένων για ένα δυτικού τύπου αστικό κράτος θεσμών θα έβλεπε αντιδραστική μια απομάκρυνση από το αστοδημοκρατικό πολιτειακό ιδεώδες στην επέμβαση του τούρκικου στρατού (του Γενικού του Επιτελείου, για να είμαστε ακριβείς) στα πολιτικά πράγματα. Αυτά με βάση τα κλασικά δυτικά στάνταρντς.

Ας μην ξεχνάμε όμως ότι η Τουρκία στα 1923 μεταμορφώθηκε από θρησκευτικό-φεουδαρικό κράτος σε αστικό από έναν αξιωματικό, το Μουσταφά Κεμάλ (επονομαζόμενο Ατατούρκ), και μάλιστα σε οξύτατη σύγκρουση με τους τότε μουλάδες, που τους ξύρισε τα γένια, μερικούς τους απαγχόνισε, τους ανάγκασε να φορέσουν πολιτικά ρούχα κτλ. Η ίδια η γέννηση του τούρκικου κράτους δηλαδή ταυτίστηκε με τη σύγκρουση κοσμικών-ισλαμιστών.

Αλλά και πιο πρόσφατα, τα χρόνια που ακολούθησαν το πραξικόπημα του Εβρέν, κατά την παράδοση της εξουσίας στους πολιτικούς θεσπίστηκε στην Τουρκία ένα Σύνταγμα το οποίο προβλέπει το από παλιά κατοχυρωμένο στην πολιτική ζωή της χώρας δικαίωμα της ηγεσίας του στρατού να επεμβαίνει καταλυτικά (όχι βέβαια με πραξικόπημα) στα πολιτικά πράγματα. Κι αυτό γιατί ιστορικά, όπως είπαμε, ο τούρκικος στρατός θεωρούνταν ο θεματοφύλακας του κοσμικού κράτους που επέβαλε ο Κεμάλ. Όταν αυτό το κράτος απειλείται, όχι από τα αριστερά, δηλαδή από το λαό, αλλά από τα δεξιά, δηλαδή από τον ισλαμοφασισμό, η επέμβαση του στρατού ενάντια στο Ισλάμ έχει αντικειμενικά προοδευτικό χαρακτήρα.

ΟΙ ΑΙΤΙΕΣ ΤΗΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗΣ

Πώς λοιπόν έφτασαν εδώ τα πράγματα, σε βαθμό που ν' αρχίσει να γίνεται ξανά λόγος στα τούρκικα ΜΜΕ για ένα νέο πραξικόπημα; Πώς γίνεται μόλις εννέα μήνες από την ανάληψη της

πρωθυπουργίας από το Γιλμάζ, με τις ευλογίες μάλιστα του στρατού, να εξελιχθεί έτσι η κατάσταση;

Νομίζουμε πως η απάντηση βρίσκεται σε τρία "αγκάθια": Σχέσεις με την Ευρωπαϊκή Ένωση, και κυρίως με τη Γερμανία, οικονομική δυσπραγία, αντιμετώπιση των ισλαμιστών και των συμμάχων τους. Το σοβαρότερο απ' αυτά, που σχετίζεται με τα υπόλοιπα, είναι το τελευταίο.

ΟΙ ΤΕΤΑΜΕΝΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Τα προβλήματα με την Ευρωπαϊκή Ένωση ξεκίνησαν κυρίως μετά την επαίσχυντη απόφαση της Συνόδου Κορυφής στο Λουξεμβούργο, μια απόφαση που απομόνωνε πολιτικά την Τουρκία από την Ευρώπη μετά από εκβιαστική απαίτηση κυρίως της Ελλάδας και με την υποστήριξη της Γερμανίας. Σχολιάζαμε τότε ότι εκείνη η απόφαση πρόσφερε την Τουρκία στους ισλαμοφασίστες.

Μετά την καταδικαστική για την Τουρκία απόφαση οι πρώτοι στο εσωτερικό που χάρηκαν ιδιαίτερα ήταν, ποιοι άλλοι, οι ισλαμοφασίστες του Ερμπακάν, που βρήκαν τη χρυσή ευκαιρία να χύσουν όλη τη χολή τους ενάντια στην ΕΕ και να σπρώξουν, με τον πολιτικό τους όγκο, όλα τα άλλα κόμματα σε μια παρόμοια κατεύθυνση. Ο Γιλμάζ, τον οποίο ας σημειωθεί ότι οι τελευταίες δημοσκοπήσεις έφεραν στην τρίτη θέση (μετά τον Ερμπακάν και την Τσιλέρ), πιεσμένος πολιτικά και από το ίδιο του το κόμμα, άρχισε να πετάει "πατάτες" και να γίνεται βασιλικότερος του βασιλέως: "Οχι μόνο θεώρησε κύριο υπεύθυνο της απομόνωσης τη Γερμανία, αλλά άρχισε να την κεραινοβολεί (και προσωπικά τον Κολ) ταυτίζοντας την τωρινή της εξωτερική πολιτική με την επιθετική πολιτική του Χίτλερ που στηριζόταν στις θεωρίες του "ζωτικού χώρου" και χαρακτηρίζοντας τον Κολ εχθρό της Τουρκίας και άλλα τέτοια.

Σίγουρα η πολιτική ηγεσία της Γερμανίας, όπως και των άλλων χωρών της ΕΕ, έχει τις ευθύνες της, και μάλιστα σοβαρότατες, που για πολλοστή φορά υποχώρησε στους ελληνικούς εκβιασμούς για πολιτική απομόνωση της Τουρκίας. Κάτι που κι εμείς το είχαμε τονίσει σε σχετικό μας άρθρο εκείνων των ημερών. Αλλά από το σημείο αυτό μέχρι να ταυτίζει κανείς τη σημερινή Γερμανία μ' αυτή του Χίτλερ πάει πολύ. Νομίζουμε πως δεν αντέχει σε οποιαδήποτε κριτική μια τέτοια αντίληψη, πέρα από το ότι συσκοτίζει τον κύριο υπεύθυνο της απομόνωσης, την ελληνική ρωσοκίνητη εξωτερική πολιτική.

Στο μεταξύ, όσο ο Γιλμάζ ξεσπάθωνε κατά της Γερμανίας, η στρατιωτική ηγεσία προσπαθούσε να

"μαζέψει" τα πράγματα επιδιώκοντας την ενίσχυση των σχέσεων μαζί της. Έτσι, το Φλεβάρη ο υπαρχηγός των τούρκικων ενόπλων δυνάμεων Τσεβίκ Μπιρ επισκέφθηκε τη Γερμανία και πέτυχε συμφωνία αμυντικής συνεργασίας και ανταλλαγές για εκπαιδευτικούς σκοπούς. Η αγγλόφωνη εφημερίδα *Turkish Daily News* έγραψε ότι τούρκοι αξιωματικοί είναι σε στενή επαφή με κορυφαίους γερμανούς διπλωμάτες στην Άγκυρα και είναι ιδιαίτερα ευτοχείς με την ενίσχυση των διμερών στρατιωτικών σχέσεων (*Ελευθεροτυπία*, 19/3).

ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Ένας άλλος λόγος για τον οποίο ο Γιλμάζ έχει πέσει στη δυσμένεια των στρατιωτικών και ταυτόχρονα και του μεγάλου τούρκικου κεφαλαίου (που είναι προσανατολισμένο στην ανταγωνιστική παγκόσμια αγορά, οπότε και στην πολιτική δημοκρατία), είναι ότι δεν τόλμησε να προχωρήσει στη σταθεροποίηση της οικονομίας, κάτι που είχε συμφωνηθεί μεταξύ τους. Και πάλι εδώ λειτούργησε η γνωστή θεωρία του πολιτικού κόστους (κάτι μας θυμίζει αυτό...). Ο πληθωρισμός, ασυγκράτητος, έχει φτάσει στο 100%, ενώ υπήρχε συμφωνία της κυβέρνησης με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο να μειωθεί αρχικά στο 50% και μετά στο 15-20%. Οι προγραμματισμένες για φέτος ιδιωτικοποιήσεις παραπαίουں λόγω της πολιτικής κρίσης (φοβούνται ισχυροποίηση της προπαγάνδας του Ερμπακάν, που βγαίνει "φιλολαϊκά" εναντίον τους -επιμόνουμε πως κάτι μας θυμίζει αυτό), ενώ έχουν ανασταλεί και τα σχέδια για την εξυγίανση του ασφαλιστικού συστήματος και τον εκσυγχρονισμό της φορολογίας. Η παραοικονομία υπολογίζεται στο 40% και οι πολίτες τα πέντε τελευταία χρόνια έχουν χάσει το 30% της αγοραστικής τους δύναμης.

Είναι τόσο δύσκολη η κατάσταση, που οι οικονομικοί παρατηρητές φοβούνται μια χρηματοπιστωτική κρίση σαν κι αυτή που υπέστησαν πρόσφατα οι χώρες της ΝΑ Ασίας.

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ Ο ΙΣΛΑΜΟΦΑΣΙΣΜΟΣ

Αυτό συνδέεται και με την οικονομία, καθώς το κόμμα του Ερμπακάν έχει αναπτύξει ένα ευρύτατο δίκτυο επιχειρήσεων-"βιτρίνα" και μέσω αυτών ασκεί πολιτική.

Αφορμή για τη σύγκρουση στρατού-Γιλμάζ αποτέλεσε το ζήτημα αν θα επιτραπεί στα τούρκικα πανεπιστήμια η είσοδος σε φοιτητές γενειοφόρους (σύμβολο καθαρά ισλαμικό) και φοιτήτριες με ισλαμικές μαντίλες. Ουσιαστικά αυτό θα αποτελούσε πρόκριμα αν το

κράτος θα υποχωρούσε απέναντι στους ισλαμικό εισοδισμό ή όχι.

Εδώ είναι που ο πρωθυπουργός τα έκανε θάλασσα, κρατώντας αρχικά μια μεσοβέζικη στάση και αργότερα στάση υποχώρησης απέναντι στους ισλαμιστές. Τέτοια ήταν η υποχώρησή του, που η ορκιμένη εχθρός του, η Τσιλέρ, τον κάλεσε να συμπράξουν στις επόμενες εκλογές, χωρίς φυσικά να κάνει καμιά αυτοκριτική για τη συνεργασία της με τον Ερμπακάν. Αλλά και ο ίδιος ο Γιλμάζ έφτασε στο σημείο να δηλώσει ότι μπορεί να χωρήσει ακόμη και σε διάλογο με το κόμμα "Αρετή" (το διάδοχο σχήμα της "Ευημερίας") του Ερμπακάν, «στο βαθμό που το κόμμα αυτό θα δείξει ότι σέβεται το λαϊκό χαρακτήρα του κράτους, τη δημοκρατία και το Σύνταγμα». Λες και ο λύκος θ' αλλάξει τίποτε άλλο εκτός από την προβιά του.

Οι θέσεις αυτές του Γιλμάζ σήμαιναν εξασθένηση του κοσμικού κράτους και άνοιγαν διάπλατα το δρόμο στον ισλαμισμό, αφού τον θεωρούσαν νόμιμο τμήμα της πολιτικής ζωής. Έτσι κηρύχθηκε ο πόλεμος με το στρατό και γενικά όσους εκφράζουν το κοσμικό κράτος στην Τουρκία. Από κει και πέρα είδαμε σκληρές δηλώσεις εκατέρωθεν, που όξυναν συνεχώς το κλίμα, καθώς στην αντιπαράθεση εμπλέχθηκαν και άλλοι παράγοντες, όπως ο πρόεδρος της Τουρκίας Ντεμιρέλ, που προσπάθησε να εξισορροπήσει την κατάσταση. Από τον τρικομματικό συνασπισμό της κυβέρνησης Γιλμάζ ο Ετζεβίτ αντιτάχθηκε κι αυτός στους στρατηγούς, ενώ ο τρίτος εταίρος, αρχηγός του Κόμματος Δημοκρατικής Τουρκίας, ο Τζιντορούκ, πήρε το μέρος των στρατηγών.

Πάντως, για να γίνουν πιο κατανοητά τα στρατόπεδα και να μη θεωρηθεί λαθεμένα πως πρόκειται απλά για σύγκρουση μεταξύ δύο ομάδων εξουσίας που, σε τελευταία ανάλυση, δεν πολυενδιαφέρουν το λαό, να πούμε προκαταβολικά πως στην ουσία παίζεται η συνολική πορεία και ο προσανατολισμός της Τουρκίας. Δεν είναι κυρίως μια κόντρα κορυφών, αλλά επηρεάζεται ολόκληρη η κοινωνία.

Απόδειξη γι' αυτό είναι η απόφαση (25/3) πέντε μεγάλων εργατικών και επαγγελματοβιοτεχνικών συνμοσπονδιών, που, παίρνοντας το μέρος του στρατού, ζήτησαν από την κυβέρνηση να προωθήσει τη νομοθεσία για την προστασία του λαϊκού κράτους. Γι' αυτό έθεσαν διορία τριών μηνών στην κυβέρνηση τονίζοντας πως δεν πρέπει να προκηρυχθούν πρόωρες εκλογές αν η κυβέρνηση δεν εκ-

πληρώσει τις υποσχέσεις της. Όσο για την έκταση των αλλαγών που πρέπει να γίνουν, υποστηρίζουν ότι «η μεταρρύθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος αποτελεί θετικό βήμα, αλλά δεν είναι αρκετό» (*Ελευθεροτυπία*, 26/3).

Στις 27 του Μάρτη έγινε η συνεδρίαση του Συμβουλίου Εθνικής Ασφάλειας, του συνταγματικού οργάνου στο οποίο συμμετέχει υπό τον πρόεδρο όλη η πολιτική και στρατιωτική ηγεσία της χώρας. Η απόφαση που πάρθηκε συνδύαζε τις θέσεις και των δύο πλευρών, αφού αναγνώριζε ότι «ενώ θα εφαρμόζονται τα νομικά μέτρα για τις δραστηριότητες που κατευθύνονται εναντίον του καθεστώτος, καθορίστηκε πως αυτή η μάχη θα πρέπει να δοθεί στο πλαίσιο των δημοκρατικών θεσμών του νόμιμου κοσμικού κράτους» (*Βήμα*, 29/3).

Από το Γιλμάζ ζητήθηκε να βελτιώσει τις σχέσεις της Τουρκίας με την Ευρώπη, και κυρίως με τη Γαλλία, την Αγγλία και τη Γερμανία, και συμφωνήθηκε ότι: «α) Θα ενταθούν οι διωξεις εναντίον των νομαρχών που παραβιάζουν τους νόμους του κοσμικού κράτους, β) θα απολυθούν οι δάσκαλοι που προωθούν τις ιδέες του ισλαμισμού και της θρησκοληψίας, γ) θα αφοπλιστούν πλήρως οι ομάδες των φανατικών ισλαμιστών, δ) θα τεθούν περιορισμοί στην οικοδόμηση νέων τζαμιών» (στο ίδιο).

Ειδικά στην περίπτωση των θρησκευτικών ταγμάτων στην έκθεση των στρατιωτικών προβλεπόταν η αντιμετώπιση του Γκιουλέν, ηγέτη ενός απ' αυτά, που προσπαθεί να διεισδύσει στο στρατό και έχει μεγάλη δύναμη, καθώς ελέγχει επιχειρήσεις, εκπαιδευτήρια και ΜΜΕ. Να τονίστουν εδώ οι σχέσεις του με τον αντιπρόεδρο της κυβέρνησης Ετζεβίτ.

Σίγουρα το ζήτημα δε λήγει εδώ. Εμείς διατρέξαμε μια σκηνή του όλου προβλήματος. Το έργο προβλέπεται να έχει πολύ ενδιαφέρουσα συνέχεια, λόγω και της αστάθειας που διακρίνει την πολιτική ζωή της Τουρκίας. Σε κάθε περίπτωση όμως χρέος όλων θέλουν να ακολουθήσει η Τουρκία μια θετική πορεία προς την Ευρώπη και να είναι θετική η εξέλιξη των ελληνοτουρκικών σχέσεων είναι να υποστηρίξουν τη μάχη κατά του ισλαμοφασισμού. Οι καθημερινές σφαγές στην Αλγερία νομίζουμε πως είναι αρκετά ενδεικτικές για το ποιόν του.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Αγαπητοί αναγνώστες,
Το επόμενο φύλλο της Νέας Ανατολής θα κυκλοφορήσει λόγω των γιορτών το πρώτο Σάββατο, μετά το Πάσχα. Σας ευχόμαστε καλές γιορτές.

